

UNIVERZA V LJUBLJANI
EKONOMSKA FAKULTETA

DIPLOMSKO DELO

**ANALIZA PRORAČUNA MESTNE OBČINE
SLOVENJ GRADEC**

Ljubljana, junij 2006

ZALA KUTIN

IZJAVA

Študentka Zala Kutin izjavljam, da sem avtorica tega diplomskega dela, ki sem ga napisala pod mentorstvom prof. dr. Metke Tekavčič in dovolim objavo diplomskega dela na fakultetnih spletnih straneh.

V Ljubljani, dne _____

Podpis: _____

KAZALO

1	UVOD.....	1
2	LOKALNA SAMOUPRAVA.....	2
2.1	POJEM LOKALNA SAMOUPRAVA	2
2.2	RAZVOJ LOKALNE SAMOUPRAVE V SLOVENIJI	4
3	OBČINA- SAMOUPRAVNA LOKALNA SKUPNOST	6
3.1	VRSTE OBČIN	6
3.1.1	<i>Navadne občine</i>	7
3.1.2	<i>Mestne občine</i>	7
3.1.3	<i>Občine s posebnim statusom</i>	8
3.2	NALOGE OBČINE	8
3.3	ORGANI OBČINE	10
3.3.1	<i>Občinski svet</i>	10
3.3.2	<i>Župan</i>	11
3.3.3	<i>Nadzorni odbor</i>	11
3.3.4	<i>Občinska uprava</i>	12
4	PREMOŽENJE IN FINANCIRANJE OBČINE	12
4.1	VIRI FINANCIRANJA OBČINE	13
4.1.1	<i>Lastni viri občine</i>	13
4.1.1.1	Premoženje občine	13
4.1.1.2	Davki in druge dajatve	14
4.1.2	<i>Finančna izravnava države</i>	14
4.1.3	<i>Zadolževanje občine</i>	14
4.2	IZRAČUN PRIMERNE PORABE	15
4.3	PRORAČUN OBČINE	16
4.3.1	<i>Proračunska klasifikacija</i>	16
4.3.2	<i>Sestavine proračuna</i>	18
4.3.2.1	Splošni del proračuna	18
4.3.2.2	Posebni del proračuna	20
4.3.2.3	Načrt razvojnih programov	20
4.3.3	<i>Postopek priprave in sprejema proračuna</i>	20
4.3.4	<i>Izvajanje proračuna občine</i>	21
4.3.5	<i>Poročanje in nadzor</i>	21
5	ANALIZA PRORAČUNA MESTNE OBČINE SLOVENJ GRADEC	22
5.1	ANALIZA PRIHODKOV MESTNE OBČINE SLOVENJ GRADEC	22
5.2	ANALIZA ODHODKOV MESTNE OBČINE SLOVENJ GRADEC	27
5.3	ANALIZA RAČUNA FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB MESTNE OBČINE SLOVENJ GRADEC	36
5.4	ANALIZA RAČUNA FINANCIRANJA MESTNE OBČINE SLOVENJ GRADEC	36
6	SKLEP	37
	LITERATURA	39
	VIRI	40
	PRILOGE	42

1 Uvod

Sistem javne uprave sestavljajo državna uprava, občinske uprave ter paradržavne organizacije, ki so med seboj povezane v organizacijsko in funkcionalno celoto z določenim namenom, po določenih načelih in na podlagi njihovih značilnosti. V svojem diplomskem delu sem se odločila za obravnavo javne uprave na ravni občinske uprave z analizo proračuna Mestne občine Slovenj Gradec.

Mestna občina Slovenj Gradec je bila ustanovljena 4. 10. 1994 in je upravno, gospodarsko in kulturno središče Mislinjske doline s 16.992 prebivalci. Je razvijajoče se mesto, ki ohranja vez z bogato preteklostjo in nadaljuje izročilo. Številne razstave v Koroški galeriji likovnih umetnosti in prireditve, nekatere od njih pod pokroviteljstvom OZN, so približale mesto tudi tujini in leta 1989 je mesto dobilo častni naziv Glasnik miru.

Uresničevanje lokalne samouprave izhaja iz ustavnopravnih vidikov osamosvajanja Slovenije (Uradni list RS, št. 1-4/91) in načel Evropske listine lokalne samouprave (Uradni list RS, št. 57/66). Je eden izmed temeljev demokratične ureditve slovenske države in z njo povezane decentralizacije oblasti, ki na podlagi delitve funkcij in pristojnosti med državo in lokalnimi skupnostmi omogoča uresničevanje pravic državljanek in državljanov, da čim bolj neposredno sodelujejo pri opravljanju javnih zadev. Lokalna samouprava se uresničuje v občinah in drugih lokalnih skupnostih, kar pomeni, da imajo občani ustavno pravico odločati o vseh lokalnih zadevah javnega pomena.

V svojem diplomskem delu bom podrobneje analizirala proračun Mestne občine Slovenj Gradec, kjer bom prikazala gibanje prihodkov in odhodkov skozi petletno obdobje, od leta 2001 do leta 2005, pri tem pa skušala dokazati, da je bil proračun Mestne občine Slovenj Gradec v tem obdobju investicijsko oziroma razvojno naravnan. Diplomsko delo je razdeljeno na pet poglavij. V drugem poglavju bom predstavila osnovne pojme lokalne skupnosti, saj so bistvenega pomena za proučevanje vsebin s področja lokalne samouprave ter namenila posebno pozornost razvoju lokalne samouprave v Sloveniji. V tretjem poglavju bom obravnavala občino kot temeljno lokalno skupnost. Predstavila bom vrste občin, ki jih obravnava zakon o lokalni samoupravi, ter podrobneje predstavila njihove temeljne naloge in organe, ki so urejeni v posebnem poglavju zakona.

Za razumevanje analize proračuna Mestne občine Slovenj Gradec bom v četrtem poglavju obravnavala premoženje in financiranje občine, posebno pozornost pa namenila proračunu občine, ki je temeljno finančno sredstvo, ki vključuje vse razpoložljive prihodke in vse odhodke za financiranje tekočih nalog in naložbenih projektov občine.

V petem poglavju, ki je empirični del mojega diplomskega dela, bom analizirala štiri kategorije proračuna lokalne skupnosti. V prvem delu bom podrobneje analizirala prihodke Mestne občine Slovenj Gradec z izračunom indeksov s stalno osnovo ter strukturnih deležev posameznih prihodkov znotraj celotnih prihodkov. Pri analizi odhodkov bom poleg odhodkov po ekonomski klasifikaciji analizirala tudi odhodke po funkcionalni klasifikaciji ter posamezne investicije. Prikazala bom tudi račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja v proučevanem obdobju.

2 Lokalna samouprava

Lokalna samouprava je v evropski civilizaciji visoko postavljen institut, ki predstavlja temelj parlamentarne in vsakršne druge demokracije. Je pravni institut z dolgo zgodovino, ki ga v Evropi poznamo od srednjega veka in ima še danes velik pomen, saj je merilo za demokratičnost neke družbe.

2.1 Pojem lokalna samouprava

Obstaja skoraj toliko opredelitev tega pojma, kot je avtorjev. Da pa lahko govorimo o lokalni samoupravi, moramo najprej opredeliti pojem lokalne skupnosti. Gre za družbeno skupnost, ki je nastala na nekem območju, bistveno manjšem od območja države. Je teritorialna skupnost, na kateri se pojavljajo skupne potrebe prebivalstva, ki jih je mogoče reševati le skupno. Nastale so z zgodovinskim razvojem. Med seboj pa se lahko zelo razlikujejo, saj imajo naravo lokalnih skupnosti manjša naselja kot tudi velika mesta ali celo velemesta.

Pojem lokalna samouprava v primerjavi z lokalno skupnostjo pomeni več. Kadar prebivalci lokalne skupnosti upravljajo z lokalnimi zadevami na podlagi posebnega pravnega položaja, govorimo o lokalni samoupravi, ki poteka na določenem teritorialnem prostoru. Gre za samoupravní položaj, ki skupnosti omogoča neko stopnjo neodvisnosti, ki jo pridobijo s strani države praviloma z zakonom, ponekod pa tudi z ustavo (Grad, 1997, str. 308).

Leonid Pitamic je v svoji knjigi Država iz 1927. leta opredelil bistvo samouprave v tem, da se neki krog poslov opravlja po ljudeh tiste organizacije, ki jo ti posli neposredno zanimajo, ne pa od centralne vlade ali od le-tej podrejene uprave. Za lokalno samoupravo lahko rečemo, da gre za samostojno urejanje in reševanje življenjskih potreb prebivalstva v določenih, praviloma ožjih krajevnih okvirih v obliki organizirane, od države avtonomne oblasti (Ribičič, 1996, str. 381).

Za razliko od državne uprave, za katero je značilna hierarhična ureditev, podrejenost nižjih organov, centralizacija in učinkovitost, velja za lokalno samoupravo ravno nasprotno. Temelji na avtonomiji in samostojnosti ter decentralizaciji in demokraciji. Za lokalno samoupravo je značilna pripadnost in zavest o usodni povezanosti med prebivalci lokalne skupnosti, za upravo pa racionalnost in strokovnost pri izvajanju pooblastil državne oblasti. Uprava se postavlja od zgoraj navzdol od državne oblasti, medtem ko se lokalna samouprava gradi od spodaj navzgor, od prebivalcev. Organi lokalnih skupnosti na ta način dobivajo mandat od ljudstva, z neposrednimi volitvami in ne od države.

Lokalna samouprava deluje v unitarnih in sestavljenih državah, slednje imajo ponavadi razvito lokalno samoupravo z visoko stopnjo avtonomije, medtem ko gre v unitarnih državah zgolj za rahljanje centralizma in omejevanje državnega birokratizma, s tem pa posledično približevanje državne oblasti prebivalcem. Lokalna samouprava se tako po posameznih državah razlikuje in ima različne položaje in pomene ter temelji na različnih izročilih, idejnih in teoretičnih temeljih. Za Slovenijo, ki se je v času osamosvajanja sama zavezala k spoštovanju temeljnih konvencij Sveta Evrope, so zlasti zanimive sodobne evropske izkušnje glede lokalne samouprave. Svet Evrope jih je povzel v številnih dokumentih, od katerih je najpomembnejša Evropska listina lokalne samouprave, ki v prvem odstavku 3. člena označuje lokalno samoupravo kot pravico in sposobnost krajevne oblasti, da v okviru zakonov in ustave z lastno odgovornostjo in v interesu lokalnega prebivalstva predpiše in ureja večji del javnih zadev, ki se navezujejo na lokalno raven. Zavzema se za visoko stopnjo avtonomije lokalnih skupnosti, kar naj bi zagotovilo učinkovito upravo, ki bo ljudem blizu, in prispevalo k izgradnji Evrope, temelječe na načelih demokracije in decentralizacije oblasti (Ribičič, 1996, str. 382).

Temeljna izhodišča za ureditev našega sistema lokalne samouprave so dana že v ustavi, nadalje pa so razčlenjena zlasti z zakonom o lokalni samoupravi, ki je bil sprejet leta 1993 in kasneje večkrat spremenjen in dopolnjen, ter z drugimi zakoni s tega področja. Poleg omenjenih pravnih virov imajo pomembno vlogo tudi ratificirani mednarodni sporazumi, kamor po svoji vsebini sodi zlasti že zgoraj omenjena Evropska listina o lokalni samoupravi. Poleg virov državnega prava so pomemben vir ureditve lokalne samouprave tudi akti samih lokalnih skupnosti, zlasti njihovi statuti, odloki ter poslovniki občinskih svetov. Značilno za sistem lokalne samouprave v Sloveniji je, da je po ustavi obvezna samo enonivojska lokalna samouprava. Druga raven, torej širša lokalna skupnost, ki se lahko ustanovi tudi kot pokrajina, ni obvezna in je njeno oblikovanje v celoti odvisno od volje občin. Ena izmed značilnosti naše ureditve, gledano z vidika razmerja med državo in lokalno samoupravo, je v tem, da država ne more prenašati nobenih svojih nalog na lokalno skupnost brez njenega soglasja. V tem se naša ureditev razlikuje od večine sodobnih evropskih ureditev, kjer država iz razlogov racionalnosti in ekonomičnosti upravljanja prenaša na občine in druge lokalne skupnosti vse več svojih pristojnosti (Grad, 1998, str. 104).

Ob upoštevanju različnih opredelitev lokalne samouprave lahko strnemo, da je za lokalno samoupravo značilno (Grafenauer, 2000, str. 38):

- da predstavlja način upravljanja (samostojnega, neodvisnega odločanja) skupnih družbenih (javnih) zadev,
- da njeni prebivalci neposredno volijo svoje predstavnike oziroma organe,
- da ima z državnimi predpisi določen pravni status,
- da se dogaja na ravni lokalne skupnosti,
- da ima samoupravna lokalna skupnost svoje pristojnosti, s katerimi lahko vpliva na življenje in razvoj v njej.

2.2 Razvoj lokalne samouprave v Sloveniji

Tako drugod po svetu kot tudi pri nas segajo zametki lokalne samouprave globoko v srednji vek. Prve oblike lokalne samouprave so se razvile v obmorskih mestih, kasneje pa tudi v notranjosti, kjer so z razvojem trgovine in obrti nastajala nova mesta. Komunalna samouprava srednjeveških mest je bila podobna samoupravi bližnjih italijanskih in nemških mest, medtem ko so bila obmorska mesta najbolj pod vplivom Beneške republike, ki je razvila najbolj čvrsto samoupravo in se otresla oblasti zemljiških gospodov ter ustvarila "patricijsko upravo" – upravo premožnih meščanov, ki so s pridobitvijo agrarnega premoženja pridobili oblast v mestu. Mesta so imela v svojih statutih zapisane mestne pravice, med katerimi je bila zelo pomembna pravica opravljanja trgovinskih poslov, za razliko od agrarnega podeželja, kjer se je lokalna samouprava nanašala zgolj na skupno sodelovanje in razreševanje posameznih vprašanj.

Opisano srednjeveško lokalno samoupravo je popolnoma zatrl državni absolutizem, ko so bili Slovenci pod avstro-ogrsko monarhijo. Na območju Avstrije so bile organizirane kresije (okrožni uradi) kot državna upravna oblastva na srednji deželni stopnji, v njihovem okviru pa okraji in pozneje upravne občine kot najnižje upravne enote absolutistične države, ki niso imele nobene samouprave (Šmidovnik, 1995, str. 148). Šele po marčni revoluciji leta 1848 so bile uvedene politične samoupravne enote, hkrati pa je bil podpisan začasni zakon o občinah. Občine so dobile samoupravo na področju upravljanja nalog, ki so zadevale lokalno prebivalstvo ter upravljanje nekaterih lokalnih zadev.

Z vidovansko ustavo iz leta 1921 je prišlo do lokalne samouprave na treh ravneh. Ustanovljene so bile občine, okraji in oblasti kot tri ravni lokalne samouprave, ki so bile hkrati teritorialne enote državne uprave, vendar okrajna samouprava nikoli ni bila izpeljana, saj so okraji delovali le kot organi države. Oblasti in okraji so bili ukinjeni z oktroirano ustavo leta 1931, ko so bile ustanovljene občine in banovine. Banovinska samouprava je imela svoj banovinski proračun in uslužbenec. Sledil je zakon o občinah leta 1933, ki je v Jugoslaviji zopet vzpostavil sistem volitev občinskih organov, ki je bil ukinjen s šestjanuarskim diktatorskim režimom. Zakon je tudi določil spodnjo mejo števila

prebivalcev, občina je morala imeti 3.000 prebivalcev, kar je povzročilo veliko združevanje občin.

Z nastankom socialistične Jugoslavije govorimo o eni izmed večjih prelomnic za lokalno samoupravo na Slovenskem. Slovenija je s tem prišla pod sovjetsko vplivno cono in se tako odcepila od lokalne samouprave v evropskem smislu. V sovjetskem modelu ni bilo prostora za lokalno samoupravo, saj je bila oblast monolitna in koncentrirana v partiji. S splošnim zakonom o ljudskih odborih iz leta 1952 se je v sistem vrnil pojem občina, ki ga Sovjetska zveza ni poznala. To je pomenilo vračanje k evropskemu pojmovanju lokalne samouprave z avtonomnimi lokalnimi skupnostmi (Šmidovnik, 1995, str. 152).

Kasneje se je oblikoval t.i. „komunalni sistem“. Temeljne enote so bile komune¹, ki so bile hkrati oblastne in samoupravne, a so večino nalog opravljale za državo. Po ustavi je bila občina (komuna) pristojna za upravljanje vseh javnih zadev, ne glede na to, ali so lokalnega ali državnega pomena. Po tej koncepciji so nastale velike občine, ki so bile tudi do petkrat večje od povprečne evropske občine. Kot lahko vidimo, je imel tak sistem preveč pomanjkljivosti, da bi se lahko ohranil in je bil kot takšen povod za uvedbo nove lokalne samouprave.

V novi občini naj bi ljudje demokratično odločali o svojih neposrednih interesih na področjih, kot so zlasti komunala, varstvo okolja, socialno varstvo in skrbstvo, urejanje in gospodarjenje s prostorom. Občina naj bi se ukvarjala predvsem z lokalnimi zadevami. Novo občino naj bi razbremenili vseh tistih nalog, ki so pomenile zgolj uresničevanje odločitev širših družbenopolitičnih skupnosti in niso bile lokalne zadeve. Nova občina terja racionalno delitev dela med centralnimi upravnimi organi in lokalnimi organi (Vlaj, 2001, str. 45).

Z osamosvojitvijo Slovenije in z reformo nove lokalne samouprave, ki je bila ena izmed najpomembnejših in hkrati najzahtevnejših reform v novi državi, smo Slovenci dobili klasično samoupravo zahodnoevropskega tipa, ki temelji na Ustavi RS.

Cilji uvedbe lokalne samouprave v Sloveniji so bili zlasti (Vlaj, 1998, str. 28):

- kakovostnejše življenje ljudi v lokalnih skupnostih,
- zagotovitev pravice prebivalcev Republike Slovenije do odločanja o javnih zadevah, ki jo najbolj neposredno lahko uresničijo v občini kot temeljni lokalni samoupravni skupnosti,
- racionalna in učinkovita lokalna samouprava,
- razmejitev in prenos državnih funkcij z občin na državo,
- uveljavitev lokalne samouprave kot bistvenega elementa parlamentarne demokracije,

¹ Ideološko naj bi komuna temeljila na Marxovi ideji o pariški komuni iz leta 1871, ki naj bi bila po Marxovih idejah zametek socializma. Komuna naj bi bila temeljna celica družbe, kjer naj bi ljudje načeloma opravljali vse svoje skupne – torej javne zadeve, kolikor po naravi stvari ni nujno, da jih opravlja državna centralna oblast (Šmidovnik, 1995, str. 153).

- ponovna uveljavitev identitete klasične občine in drugih oblik lokalne samouprave,
- primerljivost z Evropo in
- enakomernejši razvoj vse skupnosti.

Ustava RS v splošnih določbah zagotavlja lokalno samoupravo, kar je v skladu z Evropsko listino lokalne samouprave, v posebnem poglavju pa govori o njenem uresničevanju, o občini, o dohodkih občine, o širših samoupravnih lokalnih skupnostih, o mestni občini, o delovnem področju samoupravnih lokalnih skupnosti in o nadzoru državnih organov.

3 Občina- samoupravna lokalna skupnost

V Ustavi Republike Slovenije (1991, 139. člen) je občina opredeljena kot samoupravna lokalna skupnost, ki je hkrati tudi edina obvezna samoupravna lokalna skupnost. Na tej podlagi je zakon o lokalni samoupravi opredelil občino kot temeljno lokalno skupnost. Območje občine obsega naselje ali več naselij, ki so povezana s skupnimi potrebami in interesi prebivalcev, hkrati pa mora nuditi pogoje, ki jih določa zakon o lokalni samoupravi, bistveno je, da se na tem območju zagotavlja osnovna preskrba z življenjskimi potrebščinami, dostop do primarne zdravniške in socialne oskrbe, osnovna šola ter osnovna in prometna komunalna opremljenost.

Občino je mogoče ustanoviti z zakonom po opravljenem referendumu, s katerim se ugotovi volja prebivalcev. Brez tega občine ni mogoče ustanoviti. Z zakonom, s katerim se ustanovi nova občina, se določi njeno območje, ime in sedež, število članov prvega občinskega sveta in drugo, pomembno za konstituiranje občine (Zakon o lokalni samoupravi, 1993).

Občina kot samoupravna lokalna skupnost ima pravico, da si z lastnimi pravnimi akti ureja notranjo organizacijo in družbena razmerja v občini, seveda v okviru ustave in zakonov. Močan samoupravni položaj občine v naši ustavni ureditvi se kaže tudi v tem, da pravni akti občine niso podrejeni podzakonskim aktom državnih organov, temveč samo ustavi in zakonom (Grad, 1998, str. 107).

3.1 Vrste občin

Sociološka teorija deli lokalne skupnosti na podeželske in mestne občine po postavljenih merilih, ki pa niso enotna. Različni strokovnjaki postavljajo vrsto meril za razmejitve teh skupnosti, med njih sodijo gostota naseljenosti, velikost naselja glede na število prebivalcev, razmerje med zaposlenimi v kmetijstvu in ostalimi, posebni pravno določen status kraja idr. (Vlaj, 2004, str. 189). Zakon o lokalni samoupravi (1993), v nadaljevanju ZLS, pa deli občine na mestne, navadne in tiste s posebnim statusom.

3.1.1 Navadne občine

Vsaka občina mora po zakonu zagotavljati potrebe in interese svojih občanov, hkrati pa mora zagotavljati naslednje pogoje (ZLS, 1993, 13. člen):

- osnovnošolsko šolanje;
- zdravstveni dom ali postajo;
- komunalno opremljenost (oskrba s pitno vodo, električno energijo);
- poštne storitve;
- knjižnico;
- prostore za upravno dejavnost lokalnih skupnosti.

Ob ustanovitvi občine mora ta imeti najmanj 5000 prebivalcev, zakon pa dovoljuje tudi izjeme.

3.1.2 Mestne občine

Mestna občina je ustavna kategorija. Ustava RS je uvedla mestno občino kot posebno vrsto občine², ki opravlja z zakonom določene naloge iz državne pristojnosti. Država te naloge prenese v izvirno pristojnost mestne občine, torej jih opravlja kot svoje izvirne in ne kot prenesene državne naloge.

Zakon o lokalni samoupravi (1993, 16. člen) mestno občino opredeljuje kot gosto in strnjeno naselje ali več naselij, povezanih v enoten prostorski organizem, z mestno okolico, ki jo povezuje dnevno preseljevanje prebivalstva.

Mesto lahko dobi status mestne občine, če ima najmanj 20.000 prebivalcev in najmanj 15.000 delovnih mest, od tega najmanj polovico v terciarnih in kvartarnih dejavnostih in je geografsko, gospodarsko in kulturno središče svojega gravitacijskega območja.

Mestno občino ustanovi Državni zbor z zakonom po prej opravljenem referendumu. Občina pa mora poleg pogojev iz 13. člena Zakona o lokalni samoupravi izpolnjevati tudi naslednje pogoje. Imeti mora:

- poklicne in srednje šole ter oddelke visokih šol in fakultet;
- bolnišnico;
- omrežje javnih služb;
- telekomunikacijska središča;
- univerzitetne in specialne knjižnice;
- kulturne dejavnosti (gledališča, muzeji, arhivi);

² ZLS (1993) pa uvaža poleg mestne občine še mesto, ki ima poseben status znotraj navadne občine. V čem je posebni status mesta, zakon ne pove. Gre za simboliko in tradicijo, ki jo ohranjajo nekateri kraji, ki so bili v svojem času mesta s posebnimi statuti, danes pa nimajo sposobnosti za pridobitev statusa mestne občine.

- lokalne RTV postaje in tisk;
- športno rekreacijske prostore in objekte;
- znanstveno-raziskovalne dejavnosti.

3.1.3 Občine s posebnim statusom

V slovenski zakonodaji poznamo tudi občine s posebnim statusom. Gre za občine, katerim država zagotavlja posebna proračunska sredstva, kadar ima izražen poseben interes za ohranitev in razvoj posameznih območij.

Med občine s posebnim statusom uvrščamo tudi glavno mesto Republike Slovenije, saj je zaradi posebnega pomena, ki ga ima za Republiko Slovenijo, potrebno zagotoviti usklajeno izvajanje nalog iz pristojnosti državnih organov in organov mestne občine predvsem glede (Zakon o glavnem mestu Republike Slovenije, 2004, 3. člen):

- urejanje pogojev za delovanje državnih organov in organizacij ter predstavništev,
- nalog, pomembnih za razvoj glavnega mesta,
- predstavljanje glavnega mesta države v protokolarnih in promocijskih zadevah,
- predstavljanje glavnega mesta države v zadevah meddržavnega in mednarodnega sodelovanja,
- organizacije in izvedbe prireditev in proslav državnega pomena.

Predsednik vlade in župan glavnega mesta podpišeta dogovor, ki ima pravno naravo pisma o nameri, s katerim se opredelijo naloge mestne občine in državnih organov pri izvajanju programov in nalog po tem zakonu v prihodnjih letih. Ocenijo se finančne posledice ter terminski plan izvedbe nalog, določijo udeleženi državni organi ter organi mestne občine ter uredijo premoženjske in druge medsebojne pravice in obveznosti. Dogovor morata predsednik vlade in župan upoštevati pri pripravi predloga državnega in občinskega proračuna.

3.2 Naloge občine

Današnja občina je tesno vpeta v organizem države, kar se kaže tudi v tem, da opravlja nekatere javne naloge, ki jih določa država. Občina je po naši ustavi pristojna za lokalne zadeve³, ki jih lahko ureja samostojno in se nanašajo samo na prebivalce občine, po zakonu o lokalni samoupravi so to izvirne naloge. Zakon pa določa, da lahko država po predhodnem soglasju občine ali širše samoupravne lokalne skupnosti z zakonom prenese nanju tudi opravljanje posameznih nalog (prenesene naloge).

³ Vse, kar je skupnega za prebivalce v lokalni skupnosti, pa ni po ustavi in zakonu v pristojnosti države, je lahko lokalna zadeva.

Po tej opredelitvi pridemo do kategorizacije, ki pokaže, da sodobna občina opravlja dve oziroma tri vrste nalog, in sicer (Šmidovnik, 1995, str. 73-75):

- Zadeve lokalnega pomena, ki so izvirno občinske naloge. Določajo jih občine same v okviru svoje ustavne avtonomije s svojimi akti – s statutom in drugimi splošnimi akti. Lokalne zadeve pa niso določene enkrat za zmeraj, ampak se spreminjajo v skladu z družbenim razvojem, v katerem lahko posamezne zadeve spreminjajo svoj pomen. Razlikujejo se glede na velikost občine, po svoji intenzivnosti in pestrosti, v splošnem pa gre za zadeve skupnega pomena za življenje in delo prebivalcev v lokalni skupnosti in za razvoj gospodarstva v tej skupnosti. Meja med lokalnimi in državnimi zadevami se postavlja v tekoči zakonodaji, država mora imeti pred očmi ustavno zavarovano področje lokalne samouprave, občina pa z ustavo in zakoni zakoličeno območje države. Kadar prihaja do kršenja pravic ene ali druge, o sporih odloča najvišji državni organ – praviloma ustavno sodišče.
- Lokalne zadeve, ki jih občinam določi država s svojimi zakoni. Pri tem gre praviloma za cela področja nalog, ki jih občine urejajo in izvajajo v svoji lastni pristojnosti kot svoje naloge.
- Prenesene naloge državne uprave, ki jih država s svojimi zakoni prenaša v izvajanje občinam. Te naloge so pod nadzorom državnih organov, država pa mora za njih zagotavljati ustrezna sredstva, saj gre za državne naloge.

Slovenski zakon o lokalni samoupravi opredeljuje naloge občin v tretjem poglavju. Občina opravlja naloge na več področjih. Na področju normativnega urejanja občina sprejema statut občine, odloke in druge občinske akte, občinski proračun, načrt razvoja občine in zaključni račun, prostorske in lokalne načrte; ureja upravljanje energetskih in vodovodnih komunalnih objektov, javne ceste, poti ter rekreacijske in druge javne površine, javni red v občini, delovanje občinske uprave, občinske javne službe, način in pogoje upravljanja premoženja občine; določa prekrške in denarne kazni za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi občine; sestavlja premoženjsko bilanco, s katero izkazuje vrednost svojega premoženja ter ureja druge lokalne zadeve javnega pomena.

Na področju upravljanja upravlja občinsko premoženje, lokalne javne službe; vodi javna in druga podjetja; upravlja občinske javne površine in drugo javno dobro ter lokalne javne ceste in poti.

S svojimi sredstvi občina gradi in vzdržuje lokalne javne ceste in javne poti; pospešuje kulturno, društveno, vzgojno in knjižnično dejavnost; gradi komunalne objekte in naprave ter stanovanja za socialno ogrožene; zagotavlja delovanje javnih služb, občinskega sveta, župana, nadzornega odbora ter občinske uprave.

Občina s svojimi ukrepi spodbuja gospodarski razvoj občine; pospešuje razvoj športa in rekreacije; skrbi za požarno varnost in organizira reševalno pomoč, skrbi pa tudi za varstvo zraka, tal vodnih virov, varstvo pred hrupom ter za urejeno zbiranje odpadkov.

Zagotavlja pomoč in reševanje ob elementarnih nesrečah, nadzor nad krajevnimi prireditvami ter sklepa pogodbe o pridobivanju in o odtujitvi premičnin in nepremičnin, o koncesijah, o uporabi javnega dobra in o drugih razmerjih, v katere stopa občina.

3.3 Organi občine

Zakon o lokalni samoupravi je v posebnem delu uredil organe občine in določil, da so organi občine občinski svet, župan in nadzorni odbor. Vsebina njihovega dela ni izvrševanje oblasti, temveč uresničevanje samouprave na lokalni ravni v okviru ustave in zakonov. Za organe je značilna institucionalna raven odločanja o ciljih, ki so strateške narave (Verbič, 2003, str. 39).

3.3.1 Občinski svet

Občinski svet je predstavniško telo občine, ki ga v skladu s sodobnimi demokratičnimi standardi volijo prebivalci občine neposredno za štiri leta. Je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine (Zakon o lokalni samoupravi, 1993). V okviru svojih pristojnosti občinski svet:

- sprejema statut občine,
- sprejema odloke in druge občinske akte,
- sprejema prostorske in druge plane razvoja občine,
- sprejema občinski proračun in zaključni račun,
- daje soglasje k prenosu nalog iz državne pristojnosti na občino,
- imenuje in razrešuje člane nadzornega odbora ter člane komisij in odborov občinskega sveta,
- nadzoruje delo župana, podžupana in občinske uprave glede izvrševanja odločitev občinskega sveta,
- imenuje in razrešuje predstavnike občine v sosvetu načelnika upravne enote,
- odloča o pridobitvi in odtujitvi občinskega premoženja, če ni s tem zakonom drugače določeno,
- imenuje in razrešuje člane sveta za varstvo uporabnikov javnih dobrin ter
- odloča o drugih zadevah, ki jih določa zakon in statut občine.⁴

Občinski svet sestavlja od 7 do 45 članov, ki se volijo za štiri leta, pri čemer se njihova mandatna doba začne s potekom mandatne dobe prejšnjih članov sveta. Zakon o lokalni samoupravi določa, da člani občinskega sveta praviloma opravljajo svojo funkcijo nepoklicno, vendar zakon dopušča odločitev občinskemu statutu, ki določi način opravljanja te funkcije. Funkcija občinskega svetnika ni združljiva s funkcijo župana, s članstvom v nadzornem odboru ali z delom v občinski upravi.

⁴ 29.člen Zakona o lokalni samoupravi.

Občinski svet ima komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, ki jo imenuje izmed članov občinskega sveta. Lahko pa ustanovi tudi druge komisije in odbore kot svoja delovna telesa.

3.3.2 Župan

Župan je izvršilni organ, ki je izvoljen neposredno za štiri leta, ter predstavlja občino. Njegova funkcija je prav tako nezdružljiva z drugimi funkcijami, ki jih določa zakon o lokalni samoupravi. Je individualni organ, katerega glavna naloga je, da vodi občinsko upravo ter predstavlja in zastopa občino kot pravno osebo. Poleg župana ima lahko občina tudi enega ali več podžupanov, odvisno od velikosti občine in njenih potreb. Podžupani pomagajo županu pri njegovem delu. Imenuje jih občinski svet na predlog župana.

Župan opravlja predvsem naslednje naloge:

- predstavlja in zastopa občino,
- predstavlja občinski svet, ga sklicuje in vodi, nima pa pravice glasovanja,
- predlaga občinskemu svetu v sprejem proračun občine in zaključni račun proračuna, odloke in druge akte iz pristojnosti občinskega sveta,
- skrbi za objavo statuta, odlokov in drugih splošnih aktov občine ter
- skrbi za javnost delovanja občine, njenih organov in občinske uprave.⁵

Župan mora imeti sposobnost, da usklajuje različne vrednote svojih sodelavcev na način, ki spodbuja ustvarjalnost, inovativnost in sposobnost vizije (Verbič, 2003, str. 40). Uspešen župan je tisti, ki ima vedno uresničljivo vizijo razvoja svoje občine in ki svoj ugled gradi na pravici občanov do dostopa informacij javnega značaja.

3.3.3 Nadzorni odbor

Nadzorni odbor je najvišji organ nadzora javne porabe v občini. V okviru svoje pristojnosti nadzorni odbor (Zakon o lokalni samoupravi):

- opravlja nadzor nad razpolaganjem s premoženjem občine,
- nadzoruje namenskost in smotrnost porabe proračunskih sredstev ter
- nadzoruje finančno poslovanje uporabnikov proračunskih sredstev.

Delo nadzornega odbora je javno, pri čemer je dolžan varovati osebne podatke ter državne, uradne in poslovne skrivnosti, ki so tako opredeljene z zakonom, drugimi predpisi ali z akti občinskega sveta ter spoštovati dostojanstvo, dobro ime in integriteto posameznikov.

Nadzorni odbor o svojih ugotovitvah, ocenah in mnenjih izda poročilo s priporočili in predlogi, ki ga mora občinski svet, župan ter organi porabnikov občinskih proračunskih sredstev obravnavati ter upoštevati njegova priporočila v skladu s svojimi pristojnostmi.

⁵ 33.člen Zakona o lokalni samoupravi.

Člane nadzornega odbora imenuje občinski svet, najkasneje 45 dni po svoji prvi seji. Nadzorni odbor svoje naloge opravlja nepoklicno. Strokovno in administrativno pomoč mu zagotavljata župan in občinska uprava.

3.3.4 Občinska uprava

Občinska uprava na strokovni ravni izvaja odločitve občinskih organov in pripravlja strokovne podlage za njihove odločitve. Sestavljajo jo en ali več organov občinske uprave, ki jih ustanovi občinski svet na predlog župana s splošnim aktom ter določi njihovo notranjo organizacijo in delovno področje. Predstojnik občinske uprave je župan, njeno delo pa neposredno vodi tajnik občine, ki ga imenuje in razrešuje župan.⁶

Organizacija občinske uprave naj bi zagotavljala strokovno, učinkovito in racionalno izvrševanje nalog občinske uprave, zakonito, pravočasno in učinkovito uresničevanje pravic, interesov in obveznosti strank in drugih udeležencev v postopkih ter učinkovito sodelovanje z drugimi organi in institucijami (Vlaj, 2001, str. 208).

O upravnih stvareh iz občinske pristojnosti odloča na prvi stopnji občinska uprava, na drugi stopnji pa župan, če ni z zakonom določeno drugače.

Občine lahko pri svojem opravljanju upravnih nalog sodelujejo, tako da ustanovijo enega ali več organov skupne občinske uprave, ki lahko zagotovi opravljanje vseh upravnih nalog: izdajanje posamičnih upravnih aktov, priprava strokovnih podlag za odločanje župana in občinskega sveta, računovodsko-finančna naloga itd. Lahko pa zagotovi tudi opravljanje nalog komunalnega in inšpekcijskega nadzorstva. Torej gre za skupni upravni aparat, ki nudi županom in občinskim svetom večih občin upravne naloge, in ne za organ, ki bi sprejemal politične odločitve (Vlaj, 2001, str. 209).

4 Premoženje in financiranje občine

Občina je po zakonu o lokalni samoupravi oseba javnega prava, ki ima pravico posedovanja, pridobivanja in razpolaganja z vsemi vrstami premoženja. Opredelitev in oblikovanje premoženja lokalnih skupnosti ter zagotovitev trajnih in zadostnih finančnih virov je ena izmed najpomembnejših podlag za uresničevanje lokalne samouprave. Ta zahteva izhaja iz temeljnih načel delovanja lokalne demokracije, ki jih je Slovenija sprejela z ratifikacijo Evropske listine o lokalni samoupravi.

Premoženje občine sestavljajo nepremične in premične stvari v lasti občine, denarna sredstva in pravice. Vrednost premoženja izkazuje občina v premoženjski bilanci. Ustava

⁶ 49.člen Zakona o lokalni samoupravi.

določa, da se občina financira iz lastnih virov, občinam, ki zaradi slabše gospodarske razvitosti ne morejo v celoti zagotoviti opravljanje svojih nalog, pa je država dolžna zagotoviti dodatna sredstva, če izpolnjujejo z zakonom določena merila (Milunovič, 2001, str. 82).

Osnovni okvir za urejanje javnih financ lokalne skupnosti določa Ustava, ki temelji na lastnih virih lokalne skupnosti in na zagotavljanju dodatnih sredstev v izravnavi razlik med občinami. Izhodišča za gospodarjenje s premoženjem občine ter oblikovanje sistema financiranja občin z opredelitvijo finančnih virov lokalnih skupnosti daje zakon o lokalni samoupravi. Zakon o financiranju občin natančneje opredeljuje ustavna izhodišča ter določbe zakona o lokalni samoupravi, hkrati pa uvaja pojem primerne porabe. Sestava, priprava ter izvajanje proračuna lokalne skupnosti pa je urejena v zakonu o javnih financah.

4.1 Viri financiranja občine

Sistem financiranja občin v naši državi ureja zakon o financiranju občin, ki opredeljuje del nalog občin kot zagotovljeno porabo ter druge prihodke, ki morajo biti zajeti v proračunu. V njem morajo biti zajeta in opredeljena vsa razpoložljiva sredstva, s katerimi občina razpolaga v posameznem proračunskem letu.

Zakon o lokalni samoupravi opredeljuje, da se občine financirajo iz lastnih virov, iz sredstev države ter z zadolžitvijo.

4.1.1 Lastni viri občine

Lokalne samouprave morajo za ustrezno delovanje zagotoviti dovolj lastnih virov, ki jim omogočajo stabilno in dolgoročno delovanje ter razvoj posameznega okolja.

Med lastne vire občine se štejejo davki in druge dajatve ter dohodki od njenega premoženja.

4.1.1.1 Premoženje občine

Premoženje je eden od osnovnih virov za financiranje lokalne skupnosti. Gre za obdavčitve premoženja in samostojnost občin pri oblikovanju politike upravljanja in razpolaganja s premoženjem ter z dohodki od premoženja. Premoženje lahko opredelimo kot stalni vir dohodkov, lahko pa se z vlaganji v premoženje veča davčna osnova in se dolgoročno povečuje fiskalna moč lokalne skupnosti (Milunovič, 2001, str. 84).

V to skupino uvrščamo dohodke od zakupnin in najemnin za zemljišča in objekte, ki so občinska lastnina; dohodke od vlaganj kapitala; dohodke od vrednostnih papirjev in drugih pravic, ki jih je občina kupila; dohodke od rent, dobičke javnih podjetij in koncesij. Med njih sodijo tudi prihodki od prodaje občinskega premoženja. Občine lahko po zakonu

prodajo svoje premoženje in namenijo prihodke za financiranje temeljnih nalog občine, vendar so to izredni lastni viri občine.

4.1.1.2 Davki in druge dajatve

Kot občinski davki so predvideni: davek od premoženja, davek na dediščine in darila, davek na dobitke od iger na srečo, davek na promet nepremičnin, drugi davki in dajatve, določeni z veljavno zakonodajo ter delež dohodnine, določen s posebnim aktom državnega zbora.

4.1.2 Finančna izravnava države

Kadar občina dosega slabše rezultate in ni zmožna opravljati nujnih nalog, saj za to nima zadostnih sredstev, ji država nameni dodatna sredstva, ki jim pravimo finančna izravnava. Zakon o finančni izravnavi naj bi zagotovil normalno financiranje občin, ki niso sposobne opravljati svojih nalog z lastnimi sredstvi. Država zagotavlja obseg finančne izravnave v takšni višini, da znaša javna poraba na prebivalca najmanj 90 odstotkov povprečne porabe na prebivalca v Sloveniji. Sredstva finančne izravnave pa lahko dosežejo največ 100 odstotkov lastnih prihodkov (Zakon o financiranju občin, 1994, 24. člen).

Pozitivna stran finančne izravnave je v tem, da revnejše občine ne potrebujejo višjih dajatev za enako kakovost življenja, na drugi strani pa so občine demotivirane za ustvarjanje lastnih virov. Dejstvo, da v Sloveniji kar 90 odstotkov občin dobiva finančno izravnavo, pomeni, da so lokalne skupnosti zelo odvisne od države. Posebej velja to za manjše lokalne skupnosti, ki ne morejo zagotavljati trajne davčne in razvojno naravnane proračunske politike (Milunovič, 2001, str. 89).

4.1.3 Zadolževanje občine

Občina se lahko za financiranje svojih nalog tudi zadolžuje. Občina lahko pridobiva sredstva na ta način z izdajo vrednostnih papirjev ali z najetjem posojil doma, v tujini pa le na podlagi zakona ter z danimi soglasji in poroštvi za zadolžitev javnih zavodov oziroma podjetij.

Po 17. členu Zakona o financiranju občin iz leta 2005 se občina lahko zadolžuje le v obsegu, ki skupaj z obstoječim stanjem dolgov ne presega 20 % realiziranih prihodkov v letu pred letom zadolževanja brez prejetih donacij in transfernih prihodkov iz državnega proračuna za investicije in če odplačilo glavnice in obresti v posameznem letu odplačila ne preseže 5 % realiziranih prihodkov.

Poleg omenjenega se lahko zadolžuje tudi za financiranje investicij na področju osnovnega šolstva, stanovanjske gradnje, oskrbe z vodo in javne infrastrukture za ravnanje z odpadno vodo ter investicij, ki so sofinancirane iz sredstev skladov Evropske unije, če odplačilo

glavnice in obresti v posameznem letu ne preseže dodatnih 3 % realiziranih prihodkov sprejetega proračuna, zmanjšanih za prejete donacije in transferne prihodke iz državnega proračuna za investicije in kadar doba odplačevanja ni daljša od ekonomske življenjske dobe investicije.

V dovoljeni obseg zadolževanja se štejejo leasingi, blagovni krediti in vsakršna druga oblika pogodbenega razmerja, ki pomeni dejansko zadolžitev in katere posledica je odplačevanje obveznosti iz občinskega proračuna.

Po novem zakonu o financiranju občin potrebuje občina za zadolževanje soglasje ministra za finance, kar pomeni poseganje države v avtonomnost lokalne skupnosti. Zadolževanje je v vseh pravno urejenih sistemih omejeno, saj država prevzema nase kreditno tveganje, če občina ne zmore plačila najetih posojil.

4.2 Izračun primerne porabe

Primerna poraba naj bi predstavljala tisti obseg sredstev, s katerim bi občina lahko zagotovila izvajanje ustavnih in zakonskih nalog. Primerno porabo za posamezno proračunsko leto sprejme Državni zbor Republike Slovenije.

Zakon o financiranju občin opredeljuje posebno enačbo, na podlagi katere se izračuna primerna poraba za posamezno občino. Ob upoštevanju določenih kriterijev in korekcijskih faktorjev se primerna poraba na prebivalca korigira z razmerjem površine, dolžine lokalnih cest, številom prebivalcev mlajših od 15 let ter številom prebivalcev starejših od 65 let glede na vrednost v posamezni občini in povprečjem v državi. Izračun primerne porabe po posebni enačbi:

$$PP_i = (0,70 + 0,05 \cdot C_i + 0,05 \cdot P_i + 0,16 \cdot M_i + 0,04 \cdot S_i) \cdot ZP \cdot O_i$$

Pri čemer je:

- PP_i – primerni obseg sredstev za financiranje lokalnih potreb v občini i ;
- C_i – razmerje med dolžino lokalnih cest na prebivalca v občini i in dolžino lokalnih cest na prebivalca v RS;
- P_i – razmerje med površino občine i na prebivalca in površino RS na prebivalca;
- M_i – razmerje med deležem oseb, mlajših od 15 let v občini i in deležem v RS;
- S_i – razmerje med deležem oseb, starejših od 65 let v občini i in deležem v RS;
- ZP – primerna poraba na prebivalca v RS;
- O_i – število oseb s stalnim bivališčem v občini i .

Namesto koeficienta 0,70 se za starejše⁷ občine pri izračunu uporablja koeficient 0,74, za mestne občine pa koeficient 0,78 (Čok, 2003, str. 11).

Izračun obsega primerne porabe omogoča, da država zagotovi občini dodatna sredstva finančne izravnave le v primeru, ko lastna sredstva ne zadoščajo za pokritje primerne porabe.

4.3 Proračun občine

Proračun lokalne skupnosti je temeljno finančno sredstvo, ki vključuje vse razpoložljive prihodke in vse odhodke za financiranje tekočih nalog in naložbenih projektov občine. Za pripravo in izvrševanje proračuna ter zakonitost in namenskost porabe proračunskih sredstev je v celoti odgovoren župan občine, medtem ko proračun sprejema najvišji organ lokalne skupnosti, občinski svet.

Proračun je normativni akt, ki zajema letni načrt prejemkov in izdatkov javne porabe občine v tekočem letu. Vsebinsko pa je proračun temeljni način izvajanja politike in osnovno finančno sredstvo, s katerim občina opredeljuje svoje naloge in izvajanje svojih temeljnih nalog (Vlaj, 2004, str. 177). Med njegove temeljne naloge uvrščamo finančno in ekonomsko nalogo, politično nalogo ter nadzor. Sestavo, pripravo in izvrševanje proračuna lokalne skupnosti pa določa zakon o javnih financah.

4.3.1 Proračunska klasifikacija

Pomembno področje na ravni lokalnih javnih financ je izkazovanje proračunskih prihodkov in odhodkov, saj moramo pri klasifikaciji upoštevati različne klasifikacije prejemkov in izdatkov (Rožič, 2003, str. 48-80). Ločimo institucionalno klasifikacijo, funkcionalno klasifikacijo in ekonomsko klasifikacijo.

1. Institucionalna klasifikacija

Izkazovanje javnofinančnih enot po institucionalni klasifikaciji nam pove, kdo porablja proračunska sredstva. To pomeni, da se v skladu z institucionalno klasifikacijo javnofinančne enote izkazujejo po neposrednih proračunskih uporabnikih, kamor se štejejo tisti, ki so v posebnem delu proračuna določeni kot nosilci postavk in se tako financirajo neposredno iz občinskega proračuna. To so⁸:

- občinska uprava, občinski organi, ki so ustanovljeni z zakonom, občinskim odlokom ali drugim pravnim aktom ter
- ožji deli občine, ki so pravne osebe.

⁷ Občine s sedežem v krajih, kjer so bili sedeži občin pred uveljavitvijo Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij, pa nimajo statusa mestnih občin.

⁸ Po odredbi o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov (Ur.l. RS, št. 97/01 in spr.).

Poleg neposrednih uporabnikov občinskega proračuna imamo tudi posredne uporabnike občinskega proračuna. V skladu s 4. členom citirane odredbe lahko za posredne uporabnike štejeemo pravne osebe, ki:

- so organizirane v pravno organizacijski obliki kot javni zavod, agencija ali javni sklad, katerih ustanovitelj je občina,
- izvajajo javno službo, dejavnost v javnem interesu ali druge naloge, s katerimi se izvajajo javne funkcije,
- sredstva za financiranje pridobivajo iz občinskega proračuna,
- so javni zavodi, agencije in javni skladi in so jih ustanovili posredni uporabniki.

Naloga občine pri institucionalni klasifikaciji je, da opredeli svoje neposredne in posredne uporabnike. Nekateri izmed njih so določeni že v samem zakonu, to so: občinski svet, župan, nadzorni odbor, občinska uprava in občinska volilna komisija. Ostali uporabniki pa so lahko določeni na več načinov, največkrat s statutom občine, vsi pa so vpisani v register neposrednih in posrednih uporabnikov, ki ga vodi Ministrstvo za finance.

2. Funkcionalna klasifikacija

Po funkcionalni klasifikaciji se razdelijo javnofinančni izdatki po posameznih funkcijah občine, ki se izkazuje tako v splošnem kot tudi v posebnem delu občinskega proračuna.

Funkcionalna klasifikacija se deli na področja funkcionalne dejavnosti, oddelke funkcionalne dejavnosti ter na pododdelke funkcionalne dejavnosti.

Področja funkcionalne klasifikacije so:

- 01 Javna uprava
- 02 Obramba
- 03 Javni red in mir
- 04 Gospodarske dejavnosti
- 05 Varstvo okolja
- 06 Stanovanjska dejavnost in prostorski razvoj
- 07 Zdravstvo
- 08 Rekreativna, kultura in dejavnost neprofitnih organizacij, združenj, društev in drugih institucij
- 09 Izobraževanje
- 10 Socialna varnost

Področja, oddelki in pododdelki funkcionalne klasifikacije so vnaprej predpisani in jih občina ne more sama spreminjati. Proračun se mora tako pripraviti po funkcionalni

klasifikaciji na podlagi odredbe⁹, ki predpisuje klasifikacijo in ne sme spreminjati označb (pisnih in številčnih).

Vsi javnofinančni izdatki morajo biti razvrščeni v deset področij, lahko pa so znotraj teh območij razvrščeni v ustrezne oddelke in pododdelke funkcionalne dejavnosti.

3. Ekonomska klasifikacija

Ekonomska klasifikacija javnofinančnih tokov je podlaga za enotno proračunsko in računovodsko spremljanje, evidentiranje in planiranje javnofinančnih prihodkov in odhodkov. Določa jo Pravilnik o enotnem kontnem načrtu za proračun, proračunske uporabnike in druge osebe javnega prava, ki je objavljen v Uradnem listu.

Enotni kontni načrt je razdeljen na:

- razrede (enomestna številka);
- skupine (dvomestna številka);
- podskupine (trimestna številka);
- konte (štirimestna številka);
- podkonte (šestmestna številka).

4.3.2 Sestavine proračuna

Na podlagi 10. člena zakona o javnih financah je proračun občine sestavljen iz treh delov: iz splošnega dela, posebnega dela ter iz načrta razvojnih programov.

4.3.2.1 Splošni del proračuna

Splošni del proračuna mora biti občinskemu svetu predložen po ustrezni vsebini in strukturi. Pripravljen mora biti posebej po ekonomski klasifikaciji, ki nam predstavlja, kaj se iz proračuna plačuje in kaj v proračun prihaja, in posebej po funkcionalni klasifikaciji. Splošni del proračuna pa je zopet sestavljen iz treh delov: iz bilance prihodkov in odhodkov, iz računa finančnih terjatev in naložb ter iz računa financiranja.

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV

V bilanci prihodkov in odhodkov se izkazujejo prihodki, ki obsegajo tekoče prihodke (davčne in nedavčne prihodke), kapitalske prihodke, prejete donacije ter transferne prihodke iz drugih blagajn javnega financiranja. Na strani odhodkov pa se izkazujejo odhodki, ki zajemajo tekoče odhodke, tekoče transfere, investicijske odhodke ter investicijske transfere.

⁹ Odredba o funkcionalni klasifikaciji javnofinančnih izdatkov (Ur.l. RS, št. 43/00).

Bilanca prihodkov oziroma javnofinančni prihodki se členijo v pet kategorij. Te kategorije so:

- davčni prihodki: so točno določeni z državnimi in občinskimi predpisi. Opredeljuje jih davčna zakonodaja, s tem ko določa izvirne davčne prihodke občin, vendar pa zakonodaja na nekaterih mestih občinam dovoljuje, da same definirajo davčno obveznost z občinskimi odloki. Med njih spadajo davek na dohodek in dobiček, davki na premoženje ter domači davki na blago in storitve.
- nedavčni prihodki: so nepovratni in nepoplačljivi tekoči prihodki občine, med katere spadajo prispevki iz naslova udeležbe na dobičku, prihodki od obresti in prihodki od upravljanja z občinskim premoženjem, upravne takse ter denarne kazni.
- kapitalski prihodki: so prihodki iz naslova prodaje občinskega materialnega in nematerialnega premoženja.
- prejete donacije: so tisti tekoči in kapitalski prihodki, ki so nepovratna plačila ter prostovoljna nakazila sredstev iz domačih ali mednarodnih virov.
- transferni prihodki: so prihodki iz drugih javnih blagajn, predvsem iz državnega proračuna in iz občinskih proračunov ostalih občin.

Odhodki pa se členijo v štiri temeljne skupine odhodkov. To so:

- tekoči odhodki, kamor spadajo plače in drugi izdatki zaposlenim, prispevki delodajalca za socialno varnost, izdatki za blago in storitve, plačila obresti ter rezerve;
- tekoči transferi (subvencije, transferi posameznikom in gospodinjstvom, transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam, drugim ravnam države, javnim zavodom in izvajalcem javnih služb);
- investicijski odhodki (odhodki za investicije neposrednih uporabnikov);
- investicijski transferi (nepovratna sredstva za investicije prejemnikov sredstev).

Kadar se prihodki in odhodki ne ujemajo, se razlika med njimi izkazuje posebej, v primeru ko občina načrtuje več odhodkov, kot bo načrtovanih prihodkov, ima proračunski primanjkljaj. V nasprotnem primeru pa ima občina proračunski presežek.

B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB

V računu finančnih terjatev in naložb se na eni strani izkazujejo vsa prejeta sredstva od vrnjenih posojil in od prodaje kapitalskih vlog, na drugi strani pa vsa sredstva za dana posojila ter za nakup kapitalskih deležev.

C. RAČUN FINANCIRANJA

V tem delu proračuna se izkazujejo odplačila dolga in zadolževanje, ki je povezano s financiranjem proračunskega primanjkljaja v bilanci prihodkov in odhodkov, s financiranjem presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter s financiranjem odplačil dolgov v računu financiranja.

4.3.2.2 Posebni del proračuna

Posebni del proračuna je sestavljen iz finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so določeni po institucionalni klasifikaciji. Prikazuje vsebino porabe javnofinančnih sredstev v finančnih načrtih posameznih proračunskih uporabnikov oziroma skupin. Vključuje odhodke in druge izdatke delovanja po sklopih, skupinah ter proračunskih postavkah v proračunskem letu, v katerih so predstavljeni glavni programi, projekti, ukrepi in aktivnosti proračunskih uporabnikov.

Finančni načrt proračunskih uporabnikov mora biti sestavljen tako po ekonomski kot tudi po funkcionalni klasifikaciji ter mora imeti vse zahtevane vsebine, kar pomeni, da mora biti razdeljen na področja proračunske porabe, znotraj teh pa na oddelke in pododdelke.

4.3.2.3 Načrt razvojnih programov

Načrt razvojnih programov odraža razvojno politiko občine na področju investicijskih izdatkov občine in državnih pomoči za naslednja štiri leta, ki so razdeljeni po posameznih programih neposrednih uporabnikov, letih, v katerih bodo izdatki za programe bremenili občinske proračune prihodnjih let, in virih financiranja za celovito izvedbo programov.¹⁰

4.3.3 Postopek priprave in sprejema proračuna

Zakon o javnih financah predpisuje¹¹, da mora župan občinskemu svetu predložiti:

- predlog občinskega proračuna z obrazložitvami;
- program prodaje občinskega finančnega in stvarnega premoženja za prihodnje leto, ki je potrebna zaradi zagotavljanja prejemkov proračuna, z obrazložitvami;
- predloge finančnih načrtov za prihodnje leto javnih skladov in agencij, katerih ustanovitelj je občina, z obrazložitvami in
- predloge predpisov občine, ki so potrebni za izvršitev predloga občinskega proračuna.

Župan predloži predlog občinskega proračuna za prihodnje leto občinskemu svetu v 30 dneh po predložitvi državnega proračuna državnemu zboru. Na drugi strani mora občinski svet sprejeti proračun v roku, ki omogoča uveljavitev proračuna s 1. januarjem leta, na katero se proračun nanaša. Sprejet proračun župan predloži Ministru za finance v 30 dneh od sprejetja občinskega proračuna. Če proračun ni sprejet pred začetkom leta, na katerega se nanaša, sprejme župan odločitev o začasnem financiranju občine in o tem obvesti občinski svet in nadzorni odbor, odločitev pa se objavi v uradnem glasilu in lahko traja največ tri mesece. Poslovanje je v tem času omejeno na tekoče naloge in onemogoča pripravo in izvajanje novih projektov in naložb.

¹⁰ 12.člen zakona o javnih financah.

¹¹ 13.člen zakona o javnih financah.

4.3.4 Izvajanje proračuna občine

Fazi priprave in sprejema sledi faza izvajanja občinskega proračuna, ki zajema pravila in postopke za prevzemanje obveznosti, roke in postopke plačil iz proračuna, določitev porabnikov proračunskih sredstev, prerazporejanje proračunskih sredstev ter začasno zadržanje občinskega proračuna.

Izvajanje proračuna je opredeljeno v vrsti predpisov s področja javnih financ, ki opredeljujejo postopke in način porabe proračunskih sredstev, hkrati je potrebna tudi vrsta dokumentov, da se izvajanje proračuna sploh lahko prične. Med te dokumente spadajo načrt nabav in gradenj, načrt delovnih mest in finančnih načrtov neposrednih proračunskih uporabnikov, predpisano načrtovanje prilivov in odlivov, mesečno načrtovanje plačilne sposobnosti ter zakonsko predpisani roki plačil (Milunovič, 2001, str. 93).

V to fazo spada tudi rebalans proračuna, ki pomeni ponovno usklajevanje prejemkov in izdatkov proračuna, ki so se lahko spremenili v času izvajanja proračuna zaradi nastanka novih obveznosti ali gospodarskih gibanj, in njegovo ponovno uravnovešanje. Sprejme ga občinski svet na predlog župana, praviloma po enakem postopku, kot je določen za sprejem proračuna.

4.3.5 Poročanje in nadzor

Zakon o javnih financah obvezuje župana, da poroča občinskemu svetu o polletnem izvajanju proračuna, ki zajema pregled prvih šestih mesecev poslovanja in hkrati ocenjuje izvajanje proračuna do konca leta. Poročilo vsebuje:¹²

- poročilo o realizaciji prejemkov, izdatkov, presežku ali primanjkljaju, zadolževanju in oceno realizacije do konca leta;
- podatke o vključitvi novih obveznosti v proračun, prenosu namenskih sredstev iz proračuna preteklega leta, plačilu neporavnanih obveznosti iz preteklih let, prerazporejanju proračunskih sredstev, spremembi neposrednih uporabnikov med letom, uporabi sredstev proračunske rezerve, izdanih in unovčenih poroštvih ter izterjanih regresnih zahtevkih iz naslova poroštev;
- razlago glavnih odstopanj v primerjavi s sprejetim proračunom in
- predlog potrebnih ukrepov.

S poročilom o izvajanju proračuna seznanjamo javnost, kako in za kaj se trošijo davkoplačevalska sredstva. Zato je za spremljanje učinkovitosti in zakonitosti porabe proračunskega denarja obvezen sprotni finančni nadzor, za katerega je na občinski ravni

¹² 63.člen zakona o javnih financah.

pristojen nadzorni odbor. Upravno strokovni nadzor proračunskih sredstev opravljata Računsko sodišče Republike Slovenije in Ministrstvo za finance.

5 Analiza proračuna Mestne občine Slovenj Gradec

V glavnem poglavju te diplomske naloge bom analizirala proračun Mestne občine Slovenj Gradec, primerjala bom plane proračunov, ki se pripravijo pred začetkom leta, na katerega se proračun nanaša, v petletnem obdobju od leta 2001 do 2005.

Pri analizi proračuna bom podrobneje analizirala prihodke in odhodke po ekonomski ter funkcionalni klasifikaciji. Skušala bom ugotoviti, kakšen je trend rasti le-teh skozi petletno obdobje in kakšen je njihov strukturni delež.

Posebno pozornost bom namenila tudi investicijam v Mestni občini Slovenj Gradec, kako so se spreminjale in katere med njimi so bile največje.

Pri analizi dinamike posameznih skupin prihodkov oziroma odhodkov v proračunu skozi izbrana leta bom skušala odkriti trende rasti posameznih skupin. Ker gre za analizo časovnih vrst, bom izračunane rezultate deflacionalirala. Po podatkih Statističnega Urada Republike Slovenije je bila inflacija v letu 2002 7,2 %, leto kasneje 4,6 %, v letu 2004 3,2 %, lansko leto pa 2,3 %.

5.1 Analiza prihodkov Mestne občine Slovenj Gradec

V Prilogi 1 so prikazani prihodki Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do leta 2005 ter izračuni indeksov s stalno osnovo z baznim letom 2001.

Iz tabele je razvidno, da so skupni prihodki skozi proučevano obdobje naraščali v primerjavi z baznim letom, tako so se v letu 2002 povečali za 5,2 %, v letu 2003 za 23,8 %, v letu 2004 za 28,7 % ter v letu 2005 kar za 38,1 %. Podoben trend je bilo opaziti tudi pri davčnih prihodkih, ki so se prav tako povečevali skozi celotno proučevano obdobje. V letu 2002 je bila 8,2 % rast, v letu 2003 26,3 %, v letu 2004 so davčni prihodki narasli za 29,9 % ter v letu 2005 za 32,3 %. Znotraj davčnih prihodkov so imeli davki na dohodek in dobiček ter davki na premoženje dokaj enakomerno rast, medtem ko so se domači davki na blago in storitve drastično povečali v letu 2003 in to kar za 520,6 %, kar je bila posledica povečanja prihodkov iz naslova takse za obremenitev voda in odlagališče odpadkov.

Nedavčni prihodki so v proučevanem obdobju v primerjavi z davčnimi prihodki imeli negativno rast in sicer so v letu 2002 padli za 1,2 %, v letu 2003 in 2004 se je njihova rast zmanjšala za 14,2 % in 11,1 %, v letu 2005 pa so se povečali, in sicer za 6,6 % glede na bazno leto. Pri nedavčnih prihodkih velja omeniti negativno rast prihodkov iz udeležbe na

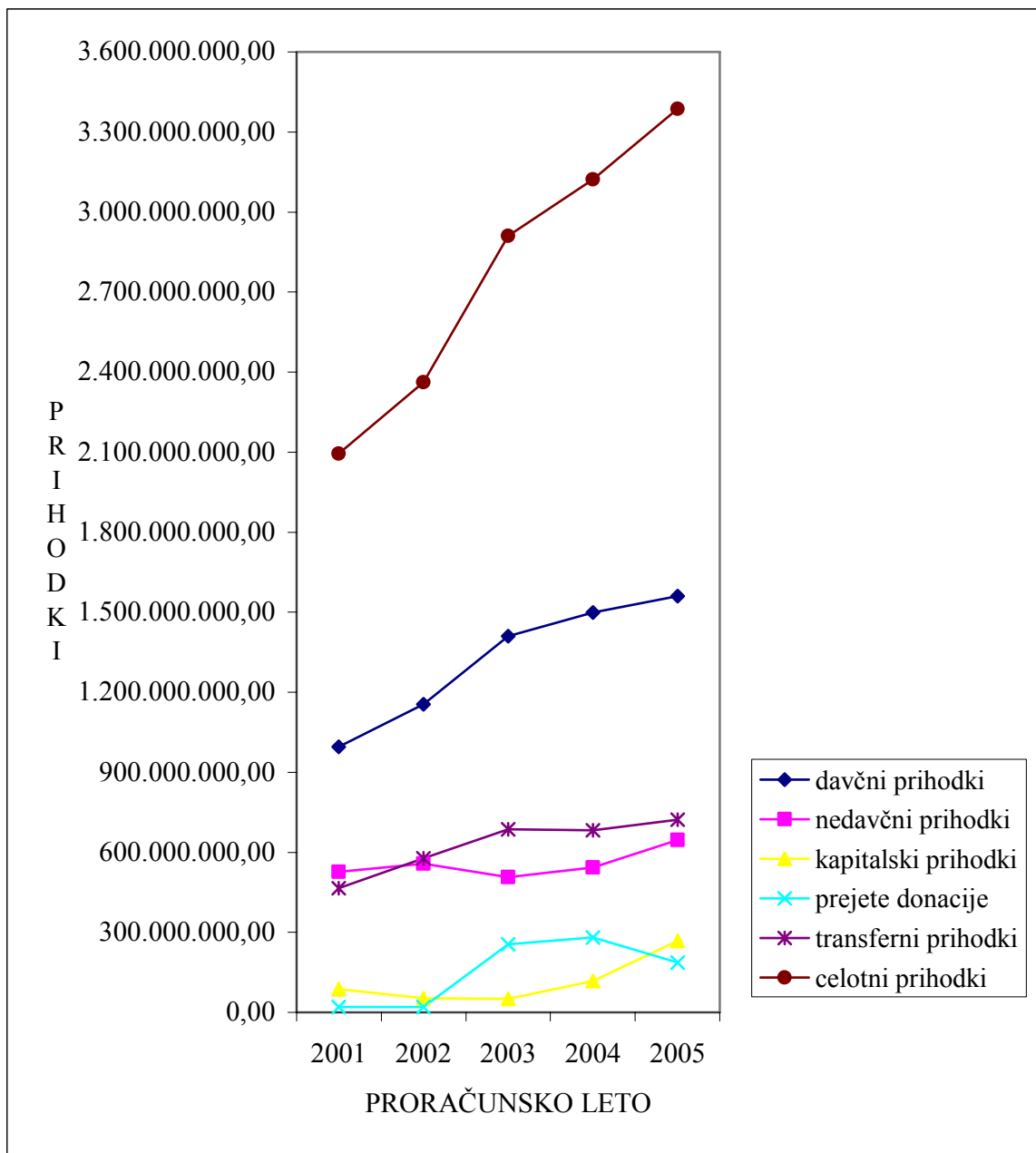
dobičku in dohodkov od premoženja, znotraj katerih imajo negativno rast prihodki od obresti zaradi padanja obrestnih mer v proučevanem obdobju.

Kapitalski prihodki, kamor spada prodaja osnovnih sredstev ter zemljišč in nematerialnega premoženja, so se v letu 2002 zmanjšali kar za 43,5 % v letu 2003 pa za 47,3 % glede na bazno leto. Občina je s prodajo opremljenih komunalnih zemljišč v letu 2004 in 2005 ter s prodajo stanovanj v novo zgrajenem stanovanjskem bloku v letu 2005 zopet dosegla pozitivno rast kapitalskih prihodkov, in sicer so narasli za 17,2 % leta 2004 oziroma za 161,5 % leta 2005 glede na bazno leto.

Prejete donacije so bile v letu 2002 nespremenjene glede na leto 2001, vendar so se zaradi inflacije realno zmanjšale za 6,7 %, v letu 2003 pa so dosegle 1036,4 % rast, ki je bila v letu 2004 še nekoliko večja, in sicer 1112 %, v letu 2005 pa 689,7 %. Povečanje je odraz sredstev, ki jih je občina pridobila s strani Evropske unije za izgradnjo čistilne naprave.

Med transferne prihodke spadajo predvsem prejeta sredstva iz državnega proračuna, ki so v letu 2002 glede na leto 2001 narasli za 5,2 %, v letu 2003 za 23,8 %, v letu 2004 za 28,7 % ter v letu 2005 za 38,1 %.

Slika 1: Grafični prikaz gibanja prihodkov Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005 v SIT



Vir: Proračun občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

V Prilogi 2 je razvidno, da so v proučevanem obdobju največji delež med celotnimi prihodki zavzemali davčni prihodki, znotraj teh pa imajo največjo težo davki na dohodek in dobiček (dohodnina). Vendar se je njihov delež skozi petletno obdobje rahlo zmanjševal. V letu 2001 je bil delež davčnih prihodkov med celotnimi prihodki 47,5 %, letu 2002 48,9 %, sledilo je zmanjšanje za 0,4 odstotne točke v letu 2003 ter 2 % in 6,8 % zmanjšanje v letih 2004 in 2005. Podobno je bilo z davki na dohodek in dobiček. Njihov delež je v letu 2001 znašal 36,2 %, v letu 2002 38,1 %, v letu 2003 pa je imela občina tudi pri davku na dohodek in dobiček negativen trend, saj se je delež zmanjšal na 32,1 %, v letu 2004 je

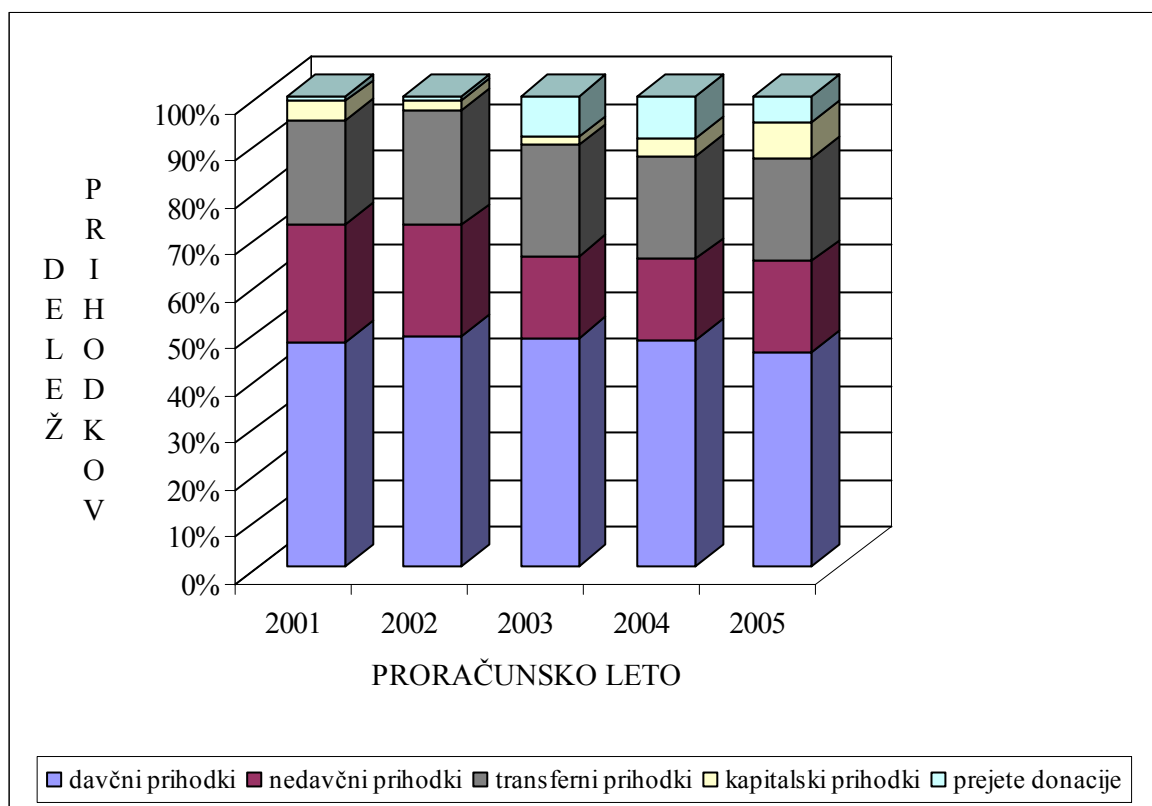
prišlo do dodatnega zmanjšanja za slabo odstotno točko glede na predhodno leto, v letu 2005 pa je bil delež le še 29,7 %.

Druga največja skupina med celotnimi prihodki so nedavčni prihodki, ki imajo enako kot davčni prihodki, trend upadanja. Njihov delež je v letu 2001 znašal 25,1 %, v letu 2002 so se zmanjšali za 1,3 odstotne točke, v letu 2003 so imeli 17,43 % delež, ki je bil leta 2004 še za 0,1 odstotne točke manjši, v letu 2005 pa so se povzpeli za 11,7 %. Med nedavčnimi prihodki ima udeležba na dobičku in dohodku od premoženja največji delež, sledijo ji drugi nedavčni prihodki, medtem ko imajo ostale postavke deleže le okoli 0,5 % in manj.

Kapitalski prihodki in prejete donacije zavzemajo nižje deleže v primerjavi z davčnimi in nedavčnimi prihodki, in sicer je delež kapitalskih prihodkov v povprečju v proučevanem obdobju 3,9 %, povprečni delež donacij pa 5 %. Omeniti velja, da so v proučevanem obdobju imele donacije trend naraščanja in so z 1 % deleža v letu 2001 prišle na 9 % delež v letu 2004, kar je bila posledica prihodkov za čistilno napravo s strani Evropske unije.

Transferi prihodki so nevračljivi in neobvezni transferji med različnimi ravnmi oblasti, običajno od višje k nižji. Stopnja finančne samostojnosti je lahko večja ali manjša, skoraj nemogoče pa je popolnoma izključiti pomoč osrednje ali državne ravni. Kot lahko vidimo, ima Mestna občina Slovenj Gradec dokaj visok delež transfernih prihodkov, saj v letu 2001 ta delež znaša 22,2 %, v letu 2002 je še višji za 4,2 odstotne točke, medtem ko je v letu 2003 delež padel za 3,7 %. Sledil je negativen trend, saj so v letu 2005 transferni prihodki imeli le še 21,8 %.

Slika 2: Grafični prikaz strukture prihodkov Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do leta 2005



Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

S slike je razvidno, da se deleži po posameznih prihodkih skozi proučevano obdobje niso bistveno spreminjali in so imeli vseskozi podobno vrednost. Opazna razlika je le v prejetih donacijah, ki so se leta 2003 bistveno povečale zaradi že omenjenih prihodkov za čistilno napravo s strani Evropske unije.

5.2 Analiza odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec

Tudi pri analizi odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec sem izračunane indekse s stalno osnovo po posameznih letih deflacionalirala z indeksom cen življenjskih potrebščin in tako prikazala realno rast proračunskih odhodkov v proučevanem petletnem obdobju od leta 2001 do 2005.

V Prilogi 3 so prikazani odhodki Mestne občine Slovenj Gradec, iz katere lahko razberemo, da so skupni odhodki Mestne občine Slovenj Gradec, tako kot tudi skupni prihodki, skozi proučevano obdobje naraščali. Skupni odhodki so se v letu 2002 povečali za 0,1 %, v letu 2003 za 23,2 %. V letih 2004 in 2005 so narasli za 28,3 % in 37,5 % glede na bazno leto.

Tekoči odhodki so se v letu 2001 v primerjavi z baznim letom povečali za 8,2 %, leta 2003 za 15 %, v letu 2004 so narasli za 16,2 % ter v letu 2005 za 13,7 %. Njihovo naraščanje je bilo povezano z naraščanjem plač in drugih izdatkov zaposlenih, zaradi sprememb zakonskih osnov za plače, ki so se povečevale, ter z zakonsko določenimi napredovanji zaposlenih. V letu 2003 je prišlo do povečanja sredstev mestne uprave, znotraj postavke župani/podžupani, saj je novo izvoljeni župan pričel funkcijo opravljati profesionalno. V proučevanem obdobju je prihajalo tudi do novih zaposlitev, tako so konec leta 2003 na novo zaposlili direktorja občinske uprave in vodjo za gospodarske zadeve, obenem pa je prišlo do zakonskega povečanja sejin svetnikom.

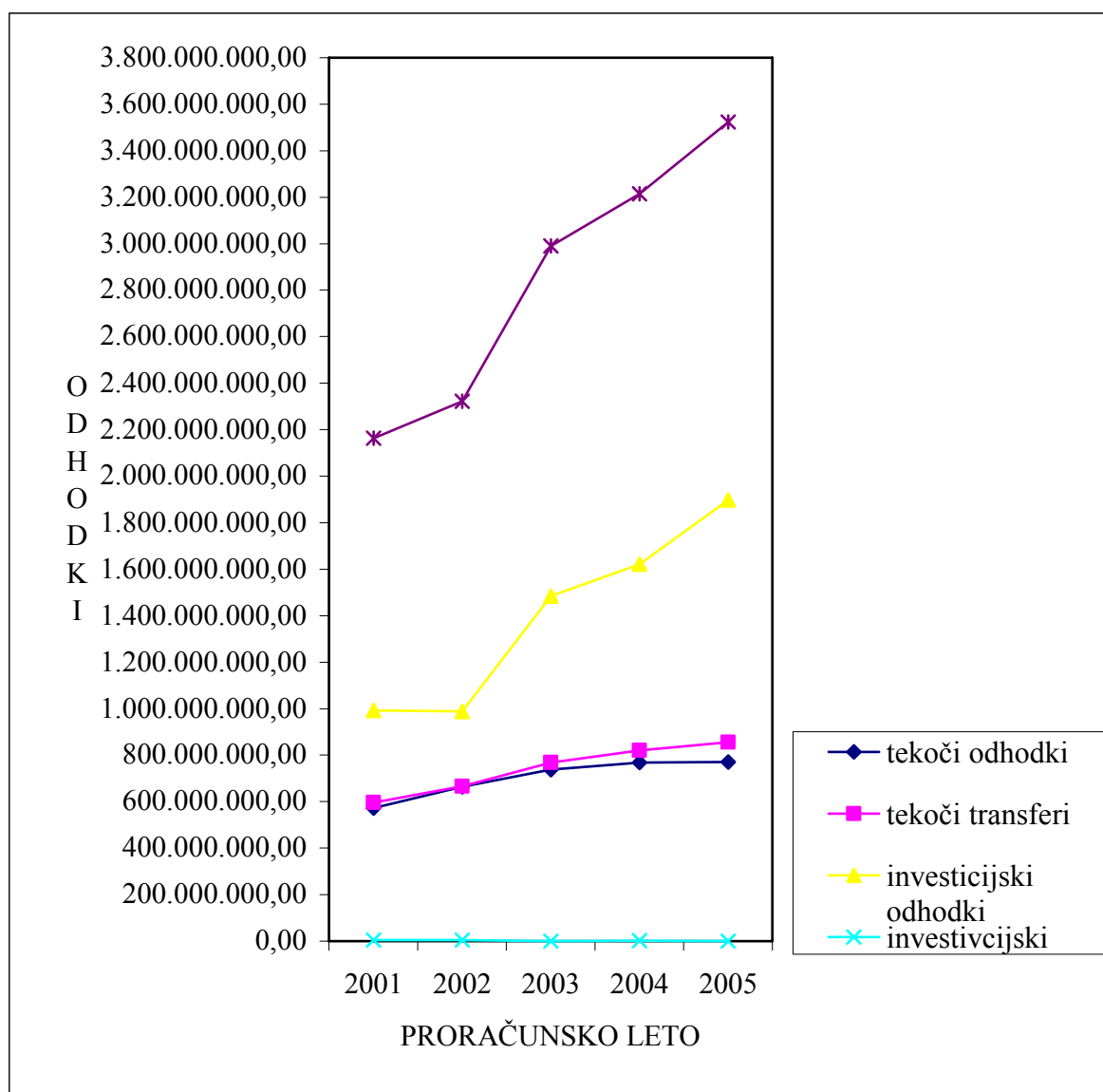
V skupino tekočih odhodkov spadajo tudi sredstva izločena v rezerve, ki so leta 2003 znašala 200.000,00 SIT in so bila kar za 98,2 % nižja kot leta 2001, razlog je bil v visokem deležu rezerv v proračunskem skladu, ki je 31.12.2002 znašal 26.260.446,02 SIT, in ni bilo potrebno te postavke oblikovati v večjem obsegu. Leta 2004 so rezerve v primerjavi s predhodnim letom narasle za 3874¹³ odstotnih točk, ker je občane Mestne občine Slovenj Gradec v letu 2003 prizadelo kar nekaj naravnih nesreč in so se sredstva iz rezervnega sklada porabila, zato je bilo smotno, da se je v letu 2004 zopet oblikoval višji znesek namenjen za rezerve.

Tekoči transferi so imeli podoben trend rasti kot celotni odhodki. Njihovo gibanje je bilo naraščajoče, in sicer so v letu 2002 narasli za 4,5 %, v letu 2003 za 15,2 %, leta 2004 za 19 % ter v letu 2005 za 21,3 % glede na bazno leto.

Največjo rast med celotnimi odhodki so imeli investicijski odhodki, ki so se resda v letu 2002 zmanjšali za 7 %, vendar so že v letu 2003 zabeležili 33,4 % rast v primerjavi z letom 2001 ter 41,3 % in 61,5 % rast v letih 2004 in 2005, kar kaže na njeno aktivnost, hkrati pa potrjuje njeno investicijsko oziroma razvojno usmerjenost.

¹³ Glej Prilogo 2.

Slika 3: Grafični prikaz gibanja odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 (v SIT)



Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

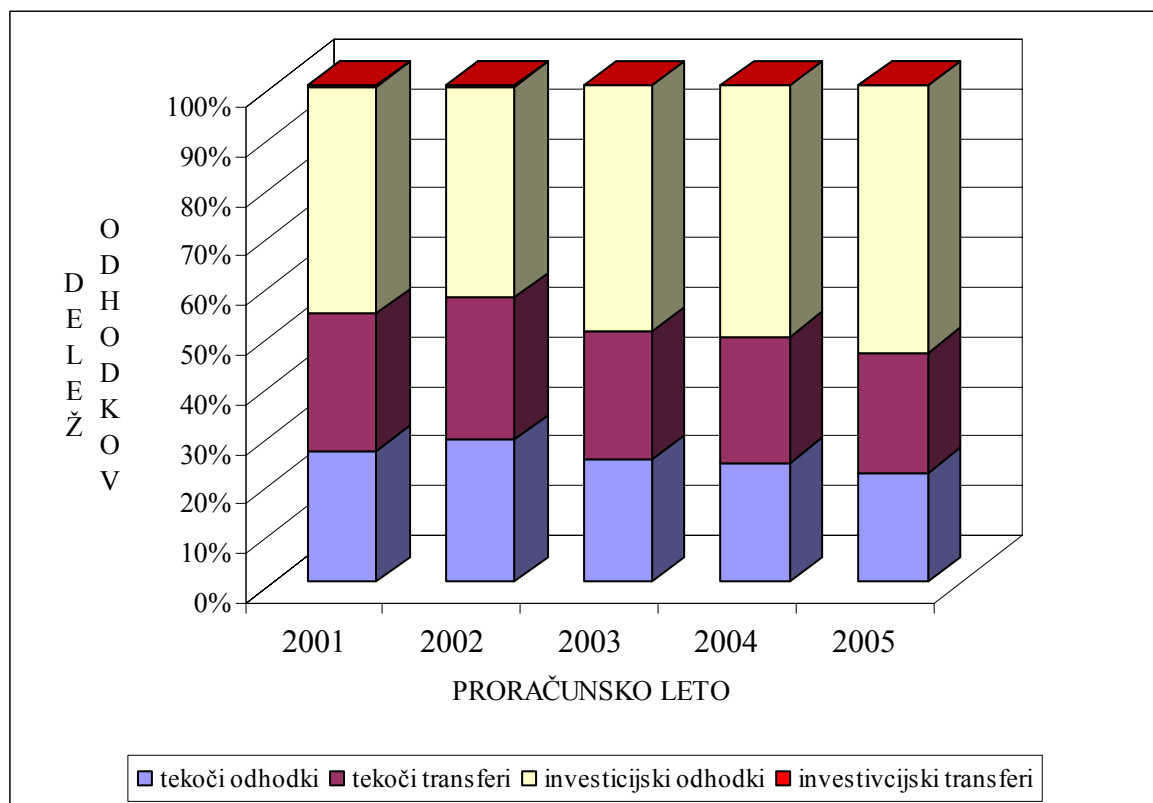
Iz Priloge 4, kjer so izračunani strukturni deleži za posamezne postavke odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec, lahko razberemo, da sta tekoči del bilance odhodkov in investicijski del bilance odhodkov skorajda uravnotežena skozi proučevano obdobje. V letu 2001 in 2002 je imel tekoči del nekoliko večji delež, okoli 55,6 % v povprečju, medtem ko se je v letih 2004 in 2005 slika obrnila in je večinski delež prevzel investicijski del, ki je znašal okoli 52,2 % v povprečju, kar je za občino nedvomno dobro, saj tako visok delež investicij kaže na investicijsko naravnost občinskega proračuna.

Znotraj tekočih odhodkov imajo največji delež izdatki za blago in storitve, ki so v letu 2001 predstavljali 18,3 % celotnih odhodkov, v letu 2002 se je njihov delež povečal na 20,3 %, leta 2003 so upadli za 3,2 odstotni točki, do leta 2005 pa še za dodatno 1,8 odstotno točko. Sledijo jim plače in drugi izdatki zaposlenih, ki znašajo v povprečju 6 %, medtem ko imajo prispevki delodajalcev za socialno varnost, plačila domačih obresti ter sredstva izločena v rezerve bistveno nižje strukturne deleže.

Pri tekočih transferih so strukturni deleži posameznih postavk bolj enakomerno porazdeljeni, največji delež pa dosegajo subvencije, ki so v letu 2001 bile 9,1 %, v letu 2002 10,4 %, ter v letih 2003 in 2004 9,4 % oz 8,7 %, v letu 2005 pa so subvencije dosegale le 0,3 % delež zaradi ukinitve subvencij javnim podjetjem, ki so v letu 2004 znašale kar 271.740.095,00 SIT.

Investicijski odhodki so se iz leta v leto povečevali, razen v letu 2002, ko so investicijski odhodki padli za 3,3 odstotne točke v primerjavi z letom 2001, ko so predstavljali 45,8 % delež. V letu 2003 so imeli že 49,6 % delež, ki se je v letu 2004 še dodatno povzpela za 1,9 odstotne točke ter v letu 2005 za 3,3 odstotne točke glede na predhodno leto.

Slika 4: Grafični prikaz strukture odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do leta 2005



Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

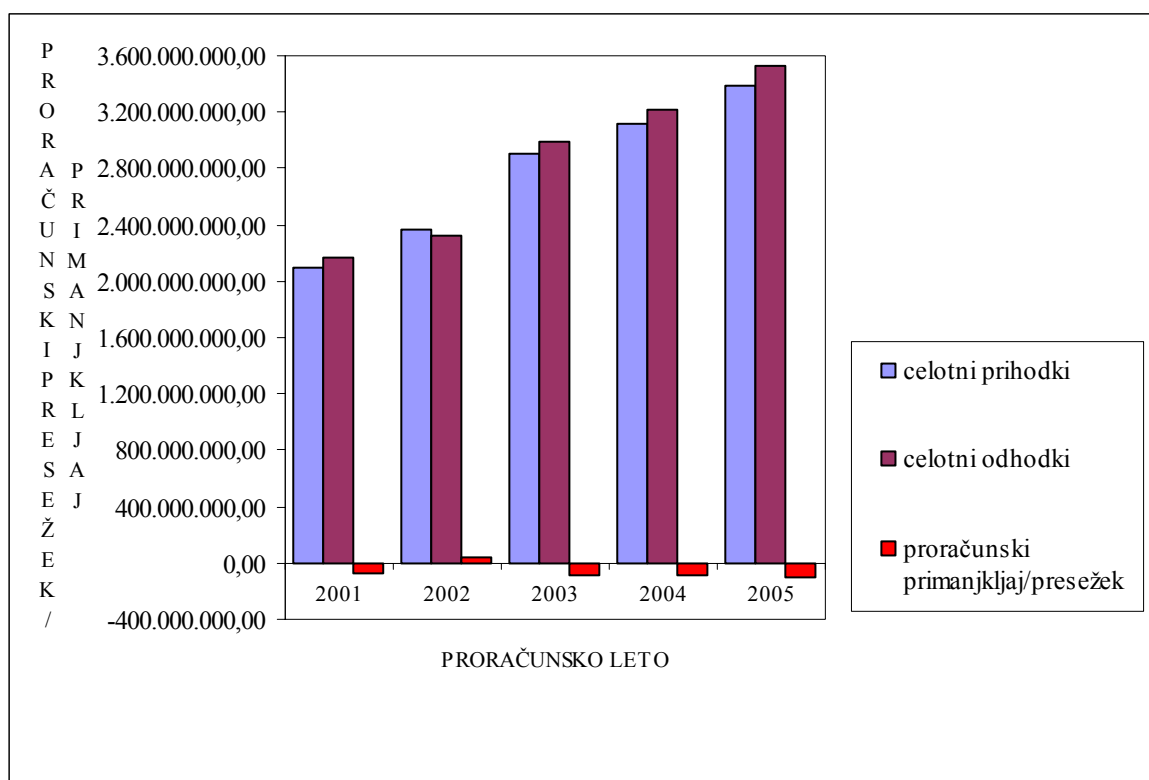
Tabela 5: Prikaz proračunskega presežka/primanjkljaja Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005 (v SIT)

III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK./PRIM ANJKLJ.	plan 2001	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005
	-68.844.800,00	40.638.344,33	-81.112.096,00	92.191.933,00	-95.381.879,00

Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Mestna občina Slovenj Gradec je imela vsa leta proračunski primanjkljaj, kar pomeni, da so bili načrtovani odhodki večji od načrtovanih prihodkov, razen v letu 2002, ko je imela občina proračunski presežek v višini 40.638.344,33 SIT. Proračunski primanjkljaj se je skozi leta povečeval in je v letu 2005 znašal 95.381.879,00 SIT.

Slika 5: Grafični prikaz proračunskega presežka/primanjkljaja Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2004 (v SIT)

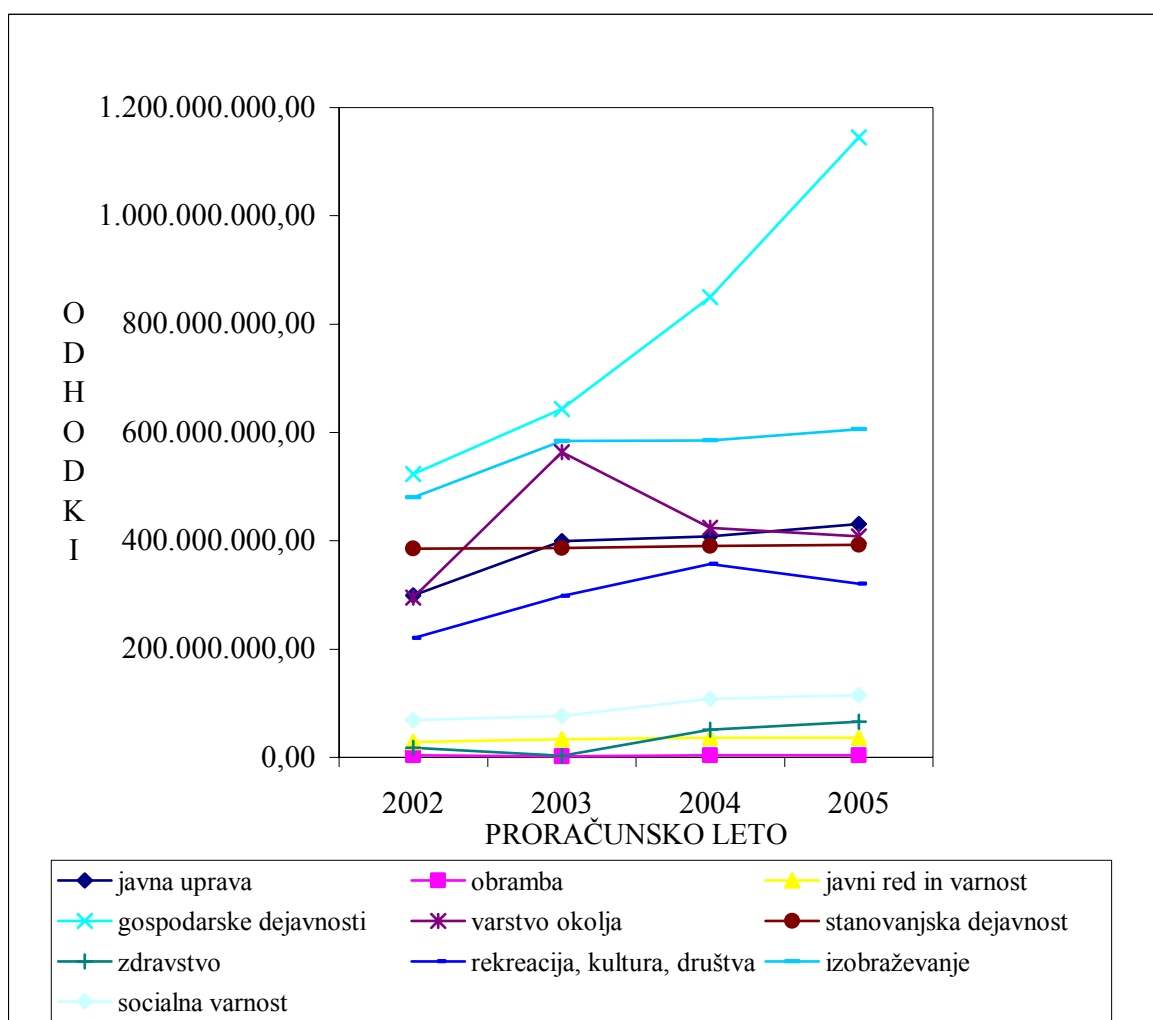


Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Pri analizi odhodkov sem analizirala tudi, kako so se povečevali odhodki Mestne občine Slovenj Gradec po funkcionalni klasifikaciji ter kakšen je bil njihov delež v proučevanem obdobju. Ker pri funkcionalni klasifikaciji nisem dobila podatkov za leto 2001, sem za bazno leto vzela leto 2002 ter naredila primerjavo zgolj za štiri leta, od leta 2002 do leta 2005.

Odhodki po funkcionalni klasifikaciji se delijo na 10 področij. Iz Priloge 5 lahko razberemo, da je imela večina odhodkov znotraj proučevanega obdobja dokaj neenakomerno rast, kar se lepo vidi tudi na grafu, ki prikazuje gibanje odhodkov po posameznih letih.

Slika 6: Grafični prikaz gibanja odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po funkcionalni klasifikaciji od leta 2002 do 2005 (v SIT)

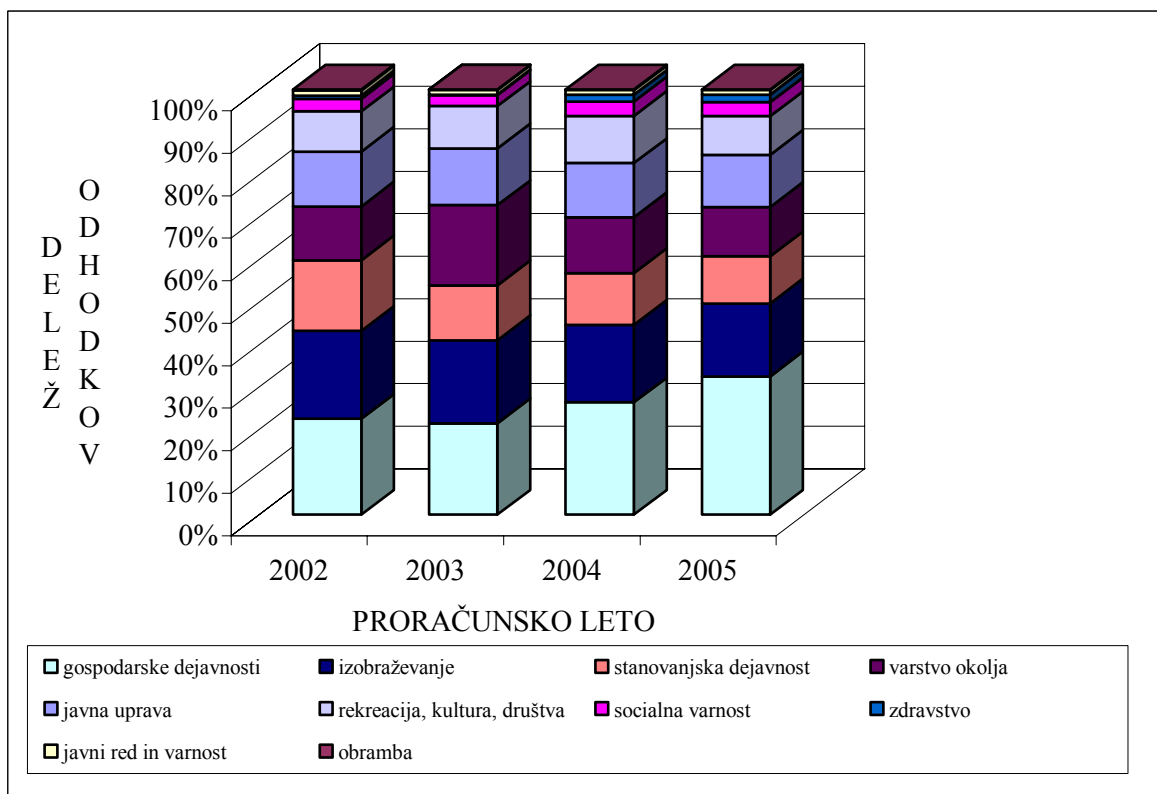


Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2002 do 2005.

Bolj kot trend rasti me je pri funkcionalni klasifikaciji zanimal strukturni delež odhodkov po posameznih področjih. Največji delež zavzemajo odhodki namenjeni gospodarskim dejavnostim, ki so v letu 2002 znašali 22,5 % celotnih odhodkov, leta 2003 se je njihov delež nekoliko zmanjšal, in sicer je znašal 21,5 %, v letu 2004 se je zopet povzpел za 5,4 odstotne točke glede na leto 2004, leta 2005 pa je bil 32,5 %. Drugo največjo skupino odhodkov po funkcionalni klasifikaciji zavzemajo odhodki za izobraževanje, ki so v letu 2002 imeli 20,7 % delež, v naslednjih letih se je njihov delež rahlo zmanjševal in je v letu 2005 znašal 17,2 %. Tudi področje stanovanjske dejavnosti in prostorskega razvoja zaseda visok delež znotraj celotnih odhodkov, saj je bil njihov delež v letu 2002 kar 16,6 %, v naslednjih letih pa je rahlo upadel in znašal 12,1 % v povprečju.

Med odhodke, ki zavzemajo večje deleže med celotnimi odhodki, spadajo še odhodki za varstvo okolja, katerih strukturni delež je v proučevanem obdobju v povprečju znašal 14,1 %, odhodki namenjeni javni upravi, ki so znašali v povprečju 12,8 %, ter odhodki za rekreacijo, kulturo in dejavnosti neprofitnih organizacij, združenj, društev in drugih organizacij, ki so imeli povprečen delež 9,9 % v štiriletnem obdobju. Ostali odhodki po področjih so zavzemali nižje strukturne deleže.

Slika 7: Grafični prikaz strukture odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po funkcionalni klasifikaciji od leta 2002 do 2005

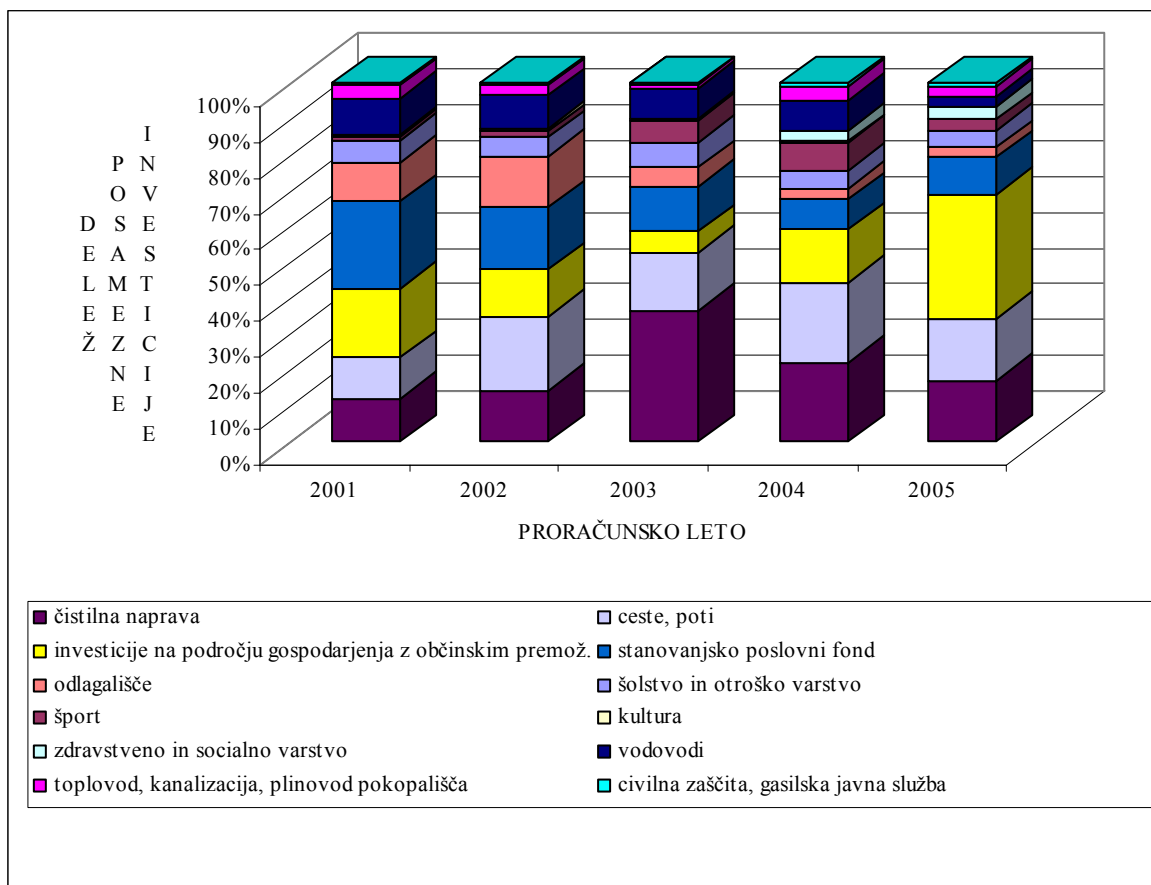


Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2002 do 2005.

Glede na to, da sem z analizo odhodkov proračuna Mestne občine Slovenj Gradec prišla do ugotovitve, da je bil v zadnjih petih letih proračun investicijsko oziroma razvojno naravan, saj je delež odhodkov za investicije v povprečju znašal 48,5 % proračuna Mestne občine Slovenj Gradec, me je zanimalo, na katerih področjih se je v tem petletnem obdobju največ investiralo.

Največji delež investicij je predstavljala investicija za čištilno napravo, saj je bil njen delež v letu 2001 12,2 %, v letu 2002 14,3 %, v naslednjem letu se je ta delež povzpela kar na 36,7 %, nato je znova padel na 22,1 % v letu 2004 ter se v letu 2005 še dodatno zmanjšal za 5,6 odstotne točke. Visok delež imajo tudi investicije na področju gospodarjenja z občinskim premoženjem, ki so v letu 2001 znašale 18,8 %, v naslednjih treh letih je njihov delež nekoliko upadel in se leta 2005 zopet dvignil na 34,7 %. Mestna občina Slovenj Gradec je namenila veliko sredstev tudi področju občinske infrastrukture, saj je delež investicij na tem področju v povprečju znašal 17,4 %.

Slika 8: Grafični prikaz investicij Mestne občine Slovenj Gradec po posameznih področjih v letih od 2001 do 2005



Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

V svoji analizi sem primerjala podatke iz proračunov Mestne občine Slovenj Gradec, ki jih občina sprejme pred pričetkom proračunskega leta in zanje velja, da gre zgolj za planske

ocene, obenem me je tudi zanimalo, kako je bila Mestna občina Slovenj Gradec uspešna pri realizaciji teh planov.

V svojem diplomskem delu skušam prikazati, da je bil proračun Mestne občine Slovenj Gradec investicijsko naravnan, zato me še posebej zanima, kako je bilo z realizacijo planiranih investicij, za katere sem pridobila podatke v zaključnem računu Mestne občine Slovenj Gradec, ki ga v skladu s statutom Mestne občine Slovenj Gradec sprejme občinski svet po preteku leta, za katerega je bil sprejet proračun. V njem se izkažejo predvideni in doseženi prihodki ter predvideni in doseženi odhodki ter predvidena in dosežena izvršitev računa finančnih terjatev in naložb, računa financiranja, sredstva rezerv ter proračunskih skladov.

Občina je uspešna, kadar ji uspe svoje planske vrednosti v proračunu izoblikovati tako, da so kasneje v celoti realizirani, oziroma da ne prihaja do velikih odstopanj, vendar pa je lahko občina pri oblikovanju planskih vrednosti nerealistična, česar posledica so velika odstopanja med planiranimi in realiziranimi vrednostmi. Pri tem pa velja omeniti, da občina za nastale razlike med planiranimi in realiziranimi vrednostmi ni vedno kriva sama, saj obstajajo številni objektivni razlogi, ki onemogočajo občini realizacijo, ki bi bila enaka planskim ocenam.

Pogost razlog za nižjo realizacijo in s tem prenos sredstev v naslednje proračunsko obdobje so projekti, ki so zaključeni šele konec leta, plačilo pa je zamaknjeno v naslednje proračunsko obdobje in jih potem beležimo v naslednjem letu, saj štejemo med realizirane investicije le tiste, ki imajo realizirano plačilo. Za naš plačilni promet običajno veljajo plačilni pogoji do 60 delovnih dni.

Na določene investicije občina nima direktnega vpliva, saj so v investicijo vključene tudi druge občine, upravne enote, marsikdaj pa na neuspešno realizacijo vplivajo neurejene zemljiškoknjižne zadeve. V določenih primerih pride tudi do izpada sredstev, zagotovljenih s strani ministrstev, ki niso pripravljena sofinancirati projektov, za katere občina ni pridobila sredstev v določeni višini, kot je bilo predvideno. Takrat projekt ni izveden, ne le za višino sredstev, ki bi jih morala pridobiti občina, temveč tudi za vsoto, ki bi bila sofinancirana s strani države.

V primeru proračuna Mestne občine Slovenj Gradec sem prišla do podobnih ugotovitev, saj so bile razlike med planiranimi in realiziranimi investicijami dokaj velike. Nekatere izmed njih so bile realizirane v manjšem obsegu, kot je bilo načrtovano, so pa bile med njimi tudi investicije, katere so presegale planirano vrednost, nekatere tudi do dvakrat in več.

V prilogah je razviden delež realiziranih investicij v primerjavi s planiranimi. Kot lahko vidimo, je bilo v letu 2001 področju šolstva namenjenih kar za 260,7 % več sredstev, kot je

bilo planiranih, investiranih predvsem v dokončanje adaptacije Prve OŠ Slovenj Gradec. Velik presežek sredstev je imela občina tudi pri investicijah namenjenih za civilno zaščito, kjer je namenila dodatna sredstva za nakup opreme ter presegla planirano vrednost skoraj za petkrat. Prav tako je bila realizacija višja pri čistilni napravi za 8,5 %, na ostalih področjih je bila realizacija okoli 89 %, izstopa pa predvsem področje odlagališča, kjer je bilo realiziranih le 24,5 % planiranih sredstev in področje športa, kjer je bila realizacija 64,6 %. Na področju odlagališča je občina večino planiranih sredstev prenesla v naslednje proračunsko obdobje, na področju športa pa ni prišlo do pričetka planirane novogradnje. Delež realiziranih investicij v zaključnem računu proračuna je bil 42,38 %, medtem ko je bil investicijski del še nekoliko višji in je znašal 44,93 %.

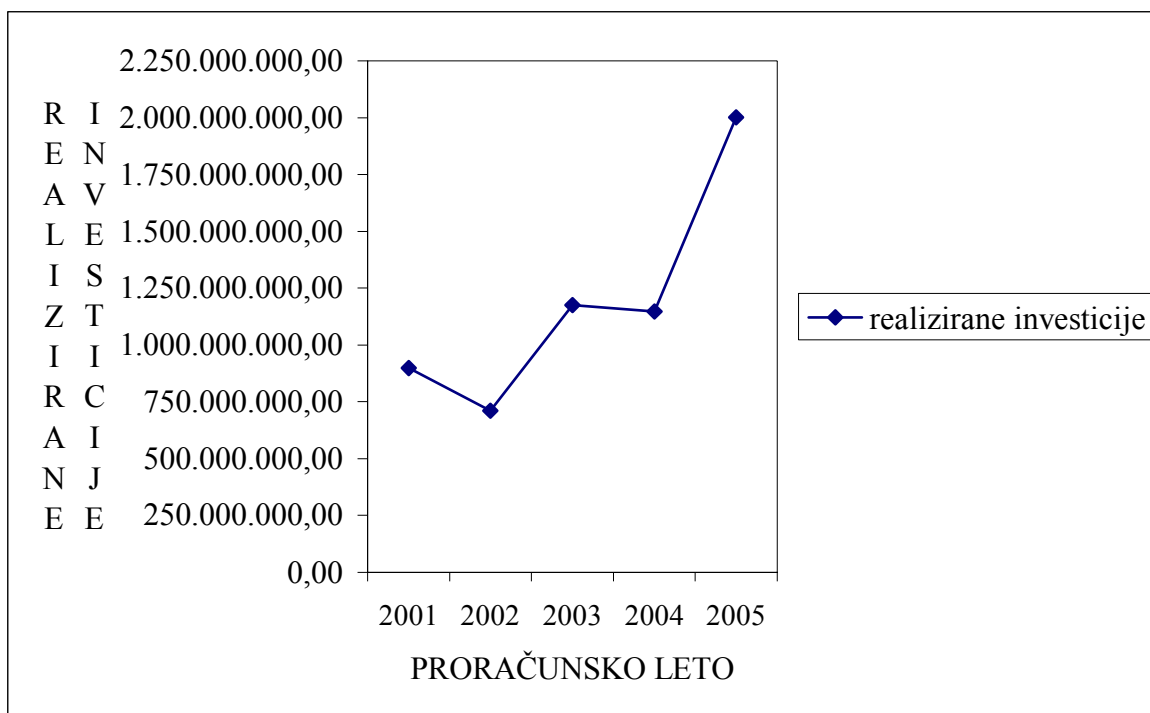
Leta 2002 je bila Mestna občina Slovenj Gradec pri svoji realizaciji planiranih sredstev nekoliko manj uspešna, saj se je delež investicij v zaključnem računu zmanjšal in je znašal le 33,3 %. V celoti so bile realizirane le investicije na področju šolstva ter na področju gospodarjenja z občinskim premoženjem in za čistilno napravo, kjer so bila sredstva celo presežena. Pri vseh ostalih investicijah je bila občina dosti manj uspešna kot leto poprej, saj povprečna realizacija ni dosegala niti polovice planiranih sredstev.

Po letu 2002 občina beleži pozitiven trend naraščanja realiziranih investicij ter s tem tudi rast deleža celotnih investicij v zaključnem računu proračuna. Na področjih zdravstva, odlagališča, lokalne infrastrukture in investicij na področju občinskega premoženja ter sredstev namenjenih za toplovod, kanalizacijo, plinovod ter pokopališča je občina presegala planirana sredstva, nekatera tudi za dvakrat in več. Na drugi strani pa je bila manj uspešna pri stanovanjsko poslovnem skladu, kjer je bila le 36,5 % uspešnost, predvsem zaradi neuspešno izvedene adaptacije in rekonstrukcije mestne zgradbe, za katero občina ni pridobila dovoljenja od spomeniškega varstva in so se tako celotna sredstva prenesla v naslednje proračunsko obdobje, kjer pa so bila planirana sredstva presežena za 12 %.

Leta 2004 so bila posamezna področja zelo uspešna, vendar pa nekatera področja niso dosegla niti 10 % planiranih sredstev namenjenih investicijam, vendar je bila celotna realizacija investicij podobna predhodnemu letu, celotni delež investicij v zaključnem računu proračuna pa je znašal 41,2 %. Analiza je pokazala, da je bilo prav preteklo leto najuspešnejše pri realizaciji v proučevanem obdobju, kar je za Mestno občino Slovenj Gradec vsekakor vzpodbudno. Za planiranimi ocenami je zaostalo le področje civilne zaščite, kjer realizirana sredstva niso dosegla planiranih sredstev, oziroma so bila le 29,4 %. V zaključnem računu so investicije tako dosegle več kot polovico celotnih odhodkov in imele 53,2 % delež.

Kljub nekoliko manjšemu realiziranemu deležu investicij v primerjavi s planiranimi lahko za občino še vedno rečemo, da je imela v teh letih investicijsko naravnani proračun, pri tem pa je izjema le leto 2002, kjer je bil delež investicij resda nekoliko nižji od preostalih let.

Slika 9: Prikaz gibanja realiziranih odhodkov namenjenih investicijam v proračunu od leta 2001 do 2005 (v SIT)



Vir: Zaključni račun proračuna Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

5.3 Analiza računa finančnih terjatev in naložb Mestne občine Slovenj Gradec

V Prilogi 8 in 9 lahko vidimo, da je bila leta 2001 razlika med prejetimi in danimi posojili pozitivna, in sicer je znašala 6.280.00,00 SIT. Prejeta minus dana posojila in spremembe kapitalskih deležev so bila v letih med 2002 in 2005 enaka nič, saj so bila prejeta vračila danih posojil enaka danim posojilom, medtem ko Mestna občina Slovenj Gradec v proučevanem obdobju ni niti povečevala kapitalskih deležev niti jih ni prodajala.

5.4 Analiza računa financiranja Mestne občine Slovenj Gradec

Iz računa financiranja lahko vidimo, da se je Mestna občina Slovenj Gradec v vseh letih zadolževala, razen leta 2002, ko je bilo neto zadolževanje negativno, saj je bilo odplačilo domačega dolga večje od domačega zadolževanja.

6 Sklep

Lokalna samouprava temelji na ideji, da naj bi vsak posameznik in vsaka družbena skupina prišla do vpliva in besede pri stvareh, ki se nanašajo na njihove interese in koristi, kar pomeni, da neka družbena skupina sama upravlja s svojimi nalogami. Lokalna samouprava se je razvijala skozi zgodovino, predvsem zaradi ne zanimanja države za nekatere javne naloge, hkrati pa ugotovila, da je za njihovo uresničitev najbolje, da jih vodi prizadeti krog ljudi – »ljudstvo«. Danes pa za lokalno samoupravo predvsem velja, da le-ta pomeni eno izmed demokratičnih načel ureditve sodobne družbe, za kar je v Evropi sprejeto enotno stališče.

Za uspešno delovanje ter razvoj lokalnih skupnosti je potrebna določena finančna neodvisnost, ki pa je večina slovenskih občin nima, zato imajo sorazmerno šibko finančno avtonomijo in so odvisne od države, kar je razvidno iz velikega deleža prejetih dotacij in transferov, to pa je v nasprotju z Evropsko listino o lokalni samoupravi, ki nalaga občinam finančno samostojnost.

Z analizo proračuna Mestne občine Slovenj Gradec sem skušala prikazati gibanje postavk v petletnem obdobju ter dokazati, da je bil proračun, kljub visokemu deležu prejetih donacij in transferov, investicijsko naravnan.

V bilanci prihodkov so imele v proučevanem obdobju največjo rast prejete donacije in transferni prihodki, katerih največji delež je bil namenjen izgradnji čistilne naprave. Največji delež med prihodki, iz katerih se občina financira, imajo davčni prihodki, znotraj katerih zavzemajo največji delež davki na dohodek in dobiček. Celotni odhodki so imeli trend rasti kot posledica intenzivnega naraščanja investicijskih odhodkov, ki predstavljajo tudi največji delež med celotnimi odhodki. Znotraj investicijskih odhodkov imajo največji delež investicije na področju gospodarjenja z občinskim premoženjem, sledi področje infrastrukture ter čistilna naprava.

Z analizo proračuna Mestne občine Slovenj Gradec sem prišla do ugotovitve, da je bila v vseh teh letih občina aktivna pri oblikovanju proračunskih postavk in tako iz leta v leto povečevala svoj proračun. V preteklem letu je bilo realiziranih 77 % več odhodkov kot leta 2001 ter kar 90 % več odhodkov namenjenih investicijam. Zanimivo je tudi dejstvo, da je bila vrednost sredstev namenjenih investicijam v letu 2005 višja od celotnih odhodkov proračuna iz leta 2001.

Investicijsko naravnost smo čutili tudi prebivalci Mestne občine Slovenj Gradec, saj smo bili v preteklem obdobju priča številnim investicijam, financiranih s strani občine. Tako smo v preteklem petletnem obdobju postali bogatejši za dva stanovanjska bloka, medtem ko je eden še v izgradnji. Lansko leto smo odprli podjetniško cono Pameče, katere investicija je preseгла vrednost 400 milijonov tolarjev. Bili smo druga občina v Sloveniji z

izgradnjo čistilne naprave. Seveda ne smem pozabiti tudi na obnovo mestnega jedra z adaptacijo nekaterih stavb, ki dajejo mestu še lepši in prijaznejši videz. Ves ta čas se je investiralo tudi na področje šolstva in zdravstva, v obnovo ter dograditev obstoječih in že dotrajanih objektov. V lanskem letu se je občina lotila tudi zanimivega projekta, saj je bila v okolici Slovenj Gradca nameščena vrtilna naprava za iskanje termalne vode, katere rezultati dajejo upanje, da se v središče Koroške ponovno povrne turistična dejavnost.

Mestna občina Slovenj Gradec je z dosedanjim delom na dobri poti in upati je, da bo tudi v prihodnje čimbolj uspešna pri povečevanju občinskega proračuna, kajti nadaljevanje začrtane poti ji bo zagotovo prineslo podporo s strani občanov, hkrati pa omogočilo koroški regiji, ki je v vseh teh letih bila malce pozabljena, stik z razvitejšimi deli Slovenije.

LITERATURA

1. Čok Mitja: Javne finance v Sloveniji. Ljubljana : Ekonomska fakulteta, 2003. 97 str.
2. Dubrovnik Tadej, Cijan Rafael, Toplak Jurij: Državna ureditev Republike Slovenije. Ljubljana : Nova obzorja, 2006. 374 str.
3. Grad Franc, Kavčič Igor: Ustavno pravo Slovenije. Ljubljana : Visoka policijsko-varnostna šola, 1997. 362 str.
4. Grad Franc: Lokalna demokracija organizacija in volitve. Ljubljana : Časopisni zavod Uradni list Republike Slovenije, 1998. 208 str.
5. Grad Franc et al.: Državna ureditev Slovenije. Ljubljana : Časopisni zavod Uradni list Republike Slovenije, 1996. 466 str.
6. Grafenauer Božo: Lokalna samouprava na Slovenskem. Maribor : Pravna fakulteta, 2000. 496 str.
7. Milunovič Vesna: Premoženje in učinkovito financiranje občin: Vodnik po slovenski lokalni samoupravi. Ljubljana : Inštitut za lokalno samoupravo pri Visoki upravni šoli, 2001. 136 str.
8. Ribičič Ciril: Centralizem zoper Slovenijo. Ljubljana : ČŽP Enotnost, 1994. 166 str.
9. Rožič Uroš: Proračun občine s praktičnim prikazom proračunske dokumentacije. Lex localis, Maribor, 1(2003), 4, str. 49-80.
10. Šmidovnik Janez: Lokalna samouprava. Ljubljana : Cankarjeva založba, 1995. 274 str.
11. Vlaj Stane: Lokalna samouprava občine in pokrajine. Ljubljana : Fakulteta za družbene vede, 1998. 456 str.
12. Vlaj Stane: Lokalna samouprava s poudarkom na načelu subsidiarnosti. Ljubljana : Visoka upravna šola, 2001. 367 str.
13. Vlaj Stane: Lokalna samouprava teorija in praksa. Ljubljana : Fakulteta za upravo, 2004. 376 str.

VIRI

1. Proračun Mestne občine Slovenj Gradec za leto 2000: Interno gradivo Mestne občine Slovenj Gradec. Slovenj Gradec, 2000.
2. Proračun Mestne občine Slovenj Gradec za leto 2001: Interno gradivo Mestne občine Slovenj Gradec. Slovenj Gradec, 2001.
3. Proračun Mestne občine Slovenj Gradec za leto 2002: Interno gradivo Mestne občine Slovenj Gradec. Slovenj Gradec, 2002.
4. Proračun Mestne občine Slovenj Gradec za leto 2003: Interno gradivo Mestne občine Slovenj Gradec. Slovenj Gradec, 2003.
5. Proračun Mestne občine Slovenj Gradec za leto 2004: Interno gradivo Mestne občine Slovenj Gradec. Slovenj Gradec, 2004.
6. Proračun Mestne občine Slovenj Gradec za leto 2005: Interno gradivo Mestne občine Slovenj Gradec. Slovenj Gradec, 2005.
7. Zakon o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94).
8. Zakon o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99).
9. Zakon o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93).
10. Odlok o zaključnem računu proračuna Mestne občine Slovenj Gradec za leto 2001 (Uradni list RS, št. 44/01).
11. Odlok o zaključnem računu proračuna Mestne občine Slovenj Gradec za leto 2002 (Uradni list RS, št. 48/02).
12. Odlok o zaključnem računu proračuna Mestne občine Slovenj Gradec za leto 2003 (Uradni list RS, št. 59/03).
13. Odlok o zaključnem računu proračuna Mestne občine Slovenj Gradec za leto 2004 (Uradni list RS, št. 68/04).
14. Odlok o zaključnem računu proračuna Mestne občine Slovenj Gradec za leto 2005 (Uradni list RS, št. 59/05).

15. Statistični letopis Republike Slovenije. Ljubljana : Statistični Urad RS, 2002.
16. Statistični letopis Republike Slovenije. Ljubljana : Statistični Urad RS, 2003.
17. Statistični letopis Republike Slovenije. Ljubljana : Statistični Urad RS, 2004.

PRILOGE

SEZNAM PRILOG

Priloga 1: Prikaz prihodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun indeksov s stalno osnovo z baznim letom 2001

Priloga 2: Prikaz prihodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun strukturnega deleža po posameznih letih v %

Priloga 3: Prikaz odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun indeksov s stalno osnovo z baznim letom 2001

Priloga 4: Prikaz odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun strukturnih deležev

Priloga 5: Prikaz odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po funkcionalni klasifikaciji od leta 2002 do 2005 v SIT in izračun indeksa s stalno osnovo z baznim letom 2002

Priloga 6: Prikaz odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po funkcionalni klasifikaciji od leta 2002 do 2005 v SIT in izračun strukturnega deleža

Priloga 7: Prikaz investicij Mestne občine Slovenj Gradec po posameznih področjih od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun strukturnega deleža v %

Priloga 8: Prikaz računa finančnih terjatev in naložb Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do leta 2005 v SIT

Priloga 9: Prikaz računa financiranja Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do leta 2005 v SIT

Priloga 10: Prikaz prihodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun verižnih indeksov po posameznih letih

Priloga 11: Prikaz odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun verižnih indeksov po posameznih letih

Priloga 12: Prikaz odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po funkcionalni klasifikaciji od leta 2002 do 2005 v SIT in izračun verižnih indeksov po posameznih letih

Priloga 13: Prikaz realiziranih investicij Mestne občine Slovenj Gradec v letih od 2001 do 2005 v SIT in izračun strukturnih deležev v %

Priloga 14: Prikaz deležev investicij v proračunu in zaključnem računu Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005

Priloga 15: Prikaz realiziranih deležev posameznih investicij Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2002

Priloga 1: Prikaz prihodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun indeksov s stalno osnovo z baznim letom 2001

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV

I. BILANCA PRIHODKOV	plan 2001	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005	I02/01	I03/01	I04/01	I05/01
1. DAVČNI PRIHODKI	995.541.756,00	1.154.737.958,00	1.410.763.609,00	1.497.909.000,00	1.560.775.578,00	108,2	126,3	129,9	132,3
davki na dohodek in dobiček	758.476.493,00	900.530.000,00	935.316.000,00	982.667.000,00	1.017.040.228,00	110,8	109,9	111,9	113,2
davki na premoženje	195.074.763,00	224.783.200,00	230.182.679,00	232.495.000,00	297.945.000,00	107,5	105,2	102,9	128,9
domači davki na blago in storitve	41.990.500,00	29.424.758,00	245.264.930,00	282.747.000,00	245.790.350,00	65,4	520,6	581,5	494,0
2. NE DAVČNI PRIHODKI	526.758.643,00	557.776.706,47	507.123.548,60	542.425.650,00	665.523.010,00	98,8	88,8	88,9	106,6
udeležba na dobičku	398.254.143,00	386.578.609,47	298.266.025,00	315.717.000,00	404.318.270,00	90,5	66,7	68,5	85,7
takse in pristojbine	7.350.000,00	11.926.000,00	12.844.000,00	10.430.000,00	12.076.000,00	151,4	155,7	122,5	138,6
denarne kazni	94.500,00	6.426.097,00	52.000,00	104.000,00	8.551.000,00	6.343,4	49,0	95,0	7.636,0
prihodki od prodaje	2.310.000,00	2.460.000,00	1.433.550,00	1.500.000,00	5.327.000,00	99,3	55,3	56,1	194,6
drugi nedavčni prihodki	118.750.000,00	150.386.000,00	194.527.973,60	214.674.650,00	235.250.740,00	118,1	146,0	156,1	167,2
3. KAPITALSKI PRIHODKI	86.609.000,00	52.441.580,00	51.236.580,00	117.534.000,00	268.344.494,00	56,5	52,7	117,2	261,5
prih. od prodaje osn. sredstev	51.609.000,00	48.145.000,00	46.940.000,00	40.534.000,00	60.744.494,00	87,0	81,1	67,8	99,3
prih. od prod. zemlj. in nemat. prem.	35.000.000,00	4.296.580,00	4.296.580,00	77.000.000,00	207.600.000,00	11,5	10,9	190,0	500,5
4. PREJETE DONACIJE	20.000.000,00	20.000.000,00	255.000.000,00	280.700.000,00	187.167.000,00	93,3	1.136,4	1.212,0	789,7
5. TRANSFERNI PRIHODKI	465.767.092,00	577.937.000,00	685.886.299,00	682.890.995,00	746.845.000,00	115,7	131,2	126,6	135,3
SKUPAJ PRIHODKI	2.094.676.491,00	2.362.893.244,47	2.910.010.036,60	3.121.459.645,00	3.428.655.082,00	105,2	123,8	128,7	138,1

Vir: Proračun občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Priloga 2: Prikaz prihodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun strukturnega deleža po posameznih letih v %

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV

I. BILANCA PRIHODKOV	plan 2001	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005	delež 01	delež 02	delež 03	delež 04	delež 05
1. DAVČNI PRIHODKI	995.541.756,00	1.154.737.958,00	1.410.763.609,00	1.497.909.000,00	1.560.775.578,00	47,5	48,9	48,5	48,0	45,5
davki na dohodek in dobiček	758.476.493,00	900.530.000,00	935.316.000,00	982.667.000,00	1.017.040.228,00	36,2	38,1	32,1	31,5	29,7
davki na premoženje	195.074.763,00	224.783.200,00	230.182.679,00	232.495.000,00	297.945.000,00	9,3	9,5	7,9	7,4	8,7
domači davki	41.990.500,00	29.424.758,00	245.264.930,00	282.747.000,00	245.790.350,00	2,0	1,2	8,4	9,1	7,2
2. NEDAVČNI PRIHODKI	526.758.643,00	557.776.706,47	507.123.548,60	542.425.650,00	665.523.010,00	25,1	23,6	17,4	17,4	19,4
udeležba na dobičku	398.254.143,00	386.578.609,47	298.266.025,00	315.717.000,00	404.318.270,00	19,0	16,4	10,2	10,1	11,8
takse in pristojbine	7.350.000,00	11.926.000,00	12.844.000,00	10.430.000,00	12.076.000,00	0,4	0,5	0,4	0,3	0,4
denarne kazni	94.500,00	6.426.097,00	52.000,00	104.000,00	8.551.000,00	0,0	0,3	0,0	0,0	0,2
prihodki od prodaje blaga in storitev	2.310.000,00	2.460.000,00	1.433.550,00	1.500.000,00	5.327.000,00	0,1	0,1	0,0	0,0	0,2
drugi nedavčni prihodki	118.750.000,00	150.386.000,00	194.527.973,60	214.674.650,00	235.250.740,00	5,7	6,4	6,7	6,9	6,9
3. KAPITALSKI PRIHODKI	86.609.000,00	52.441.580,00	51.236.580,00	117.534.000,00	268.344.494,00	4,1	2,2	1,8	3,8	7,8
prihodki od prodaje osn. sredstev	51.609.000,00	48.145.000,00	46.940.000,00	40.534.000,00	60.744.494,00	2,5	2,0	1,6	1,3	1,8
prih. od prod. zemlj. in nemat. prem.	35.000.000,00	4.296.580,00	4.296.580,00	77.000.000,00	207.600.000,00	1,7	0,2	0,1	2,5	6,1
4. PREJETE DONACIJE	20.000.000,00	20.000.000,00	255.000.000,00	280.700.000,00	187.167.000,00	1,0	0,8	8,8	9,0	5,5
5. TRANSFERNI PRIHODKI	465.767.092,00	577.937.000,00	685.886.299,00	682.890.995,00	746.845.000,00	22,2	24,5	23,6	21,9	21,8
SKUPAJ PRIHODKI	2.094.676.491,00	2.362.893.244,47	2.910.010.036,60	3.121.459.645,00	3.428.655.082,00	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Priloga 3: Prikaz odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun indeksov
s stalno osnovo z baznim letom 2001

II. BILANCA ODHODKOV	plan 2001	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005	I02/01	I03/01	I04/01	I05/01
1. TEKOČI ODHODKI	571.870.277,00	663.287.874,80	737.636.802,40	769.272.143,00	770.521.219,00	108,2	115,0	116,2	113,7
plače in drugi izdatki zaposlenim	136.639.476,00	149.794.304,00	187.320.607,00	182.266.114,00	188.058.570,00	102,3	122,2	115,2	116,1
prispevki delodajalcev za soc.varnost	18.922.722,00	21.710.717,00	26.724.205,00	24.864.331,00	31.225.963,00	107,0	125,9	113,5	139,3
izdatki za blago in storitve	395.832.779,00	470.398.106,92	512.641.690,40	543.822.741,00	539.425.638,00	110,9	115,4	118,6	115,0
plačila domačih obresti	10.475.300,00	10.618.040,88	10.750.300,00	10.318.957,00	10.311.048,00	94,6	91,5	85,1	83,1
sredstva izločena v rezerve	10.000.000,00	10.766.706,00	200.000,00	8.000.000,00	1.500.000,00	100,4	1,8	69,1	12,7
2. TEKOČI TRANSFERI	595.325.337,00	667.060.740,00	769.218.792,00	820.259.049,00	855.846.273,00	104,5	115,2	119,0	121,3
subvencije	196.566.536,00	241.605.761,00	281.310.620,00	281.352.658,00	10.332.764,00	114,7	127,6	123,6	4,4
transf. posameznim in gospodinjstvom	119.896.583,00	117.019.081,75	136.918.123,00	153.001.164,00	437.781.472,00	91,0	101,8	110,2	308,1
transf. neprof. organiz. in ustanov.	78.526.264,00	99.526.715,00	112.197.018,00	114.529.126,00	113.638.703,00	118,2	127,3	125,9	122,1
drugi tekoči transferi	200.335.954,00	208.909.182,25	238.681.205,00	271.259.466,00	294.093.334,00	97,3	106,2	116,9	123,9
tekoči transfer v tujino	0,00	0,00	111.826,00	116.635,00	0,00	0,0	0,0	0,0	0,0
3. INVESTICIJSKI ODHODKI	991.645.677,00	988.170.285,34	1.484.166.538,20	1.622.419.391,00	1.897.669.469,00	93,0	133,4	141,3	161,5
4. INVESTICIJSKI TRANSFERI	4.680.000,00	3.736.000,00	100.000,00	1.700.000,00	0,00	74,5	1,9	31,4	0,0
SKUPAJ ODHODKI	2.163.521.291,00	2.322.254.900,14	2.991.122.132,60	3.213.650.583,00	3.524.036.961,00	100,1	123,2	128,3	137,5

Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Priloga 4: Prikaz odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun strukturnih deležev

II. BILANCA ODHODKOV	plan 2001	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005	delež 01	delež 02	delež 03	delež 04	delež 05
1. TEKOČI ODHODKI	571.870.277,00	663.287.874,80	737.636.802,40	769.272.143,00	770.521.219,00	26,4	28,6	24,7	23,9	21,9
plače in drugi izdatki za poslenim	136.639.476,00	149.794.304,00	187.320.607,00	182.266.114,00	188.058.570,00	6,3	6,5	6,3	5,7	5,3
prispevki delodajalcev za soc.varnost	18.922.722,00	21.710.717,00	26.724.205,00	24.864.331,00	31.225.963,00	0,9	0,9	0,9	0,8	0,9
izdatki za blago in storitve	395.832.779,00	470.398.106,92	512.641.690,40	543.822.741,00	539.425.638,00	18,3	20,3	17,1	16,9	15,3
plačila domačih obresti	10.475.300,00	10.618.040,88	10.750.300,00	10.318.957,00	10.311.048,00	0,5	0,5	0,4	0,3	0,3
sredstva izločena v rezerve	10.000.000,00	10.766.706,00	200.000,00	8.000.000,00	1.500.000,00	0,5	0,5	0,0	0,2	0,0
2. TEKOČI TRANSFERI	595.325.337,00	667.060.740,00	769.218.792,00	820.259.049,00	855.846.273,00	27,5	28,7	25,7	25,5	24,3
subvencije	196.566.536,00	241.605.761,00	281.310.620,00	281.352.638,00	10.332.764,00	9,1	10,4	9,4	8,8	0,3
transf. posameznim in gospodinjstvom	119.896.583,00	117.019.081,75	136.918.123,00	153.001.164,00	437.781.472,00	5,5	5,0	4,6	4,8	12,4
transf. neprof. organiz. in ustanov.	78.526.264,00	99.526.715,00	112.197.018,00	114.529.126,00	113.638.703,00	3,6	4,3	3,8	3,6	3,2
drugi tekoči transferi	200.335.954,00	208.909.182,25	238.681.205,00	271.259.466,00	294.093.334,00	9,3	9,0	8,0	8,4	8,3
tekoči transfer v tujino	0,00	0,00	111.826,00	116.635,00	0,00	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
3. INVESTICIJSKI ODHODKI	991.645.677,00	988.170.285,34	1.484.166.538,20	1.622.419.391,00	1.897.669.469,00	45,8	42,6	49,6	50,5	53,8
4. INVESTICIJSKI TRANSFERI	4.680.000,00	3.736.000,00	100.000,00	1.700.000,00	0,00	0,2	0,2	0,0	0,1	0,0
SKUPAJ ODHODKI	2.163.521.291,00	2.322.254.900,14	2.991.122.132,60	3.213.650.583,00	3.524.036.961,00	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Priloga 5: Prikaz odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po funkcionalni klasifikaciji od leta 2002 do 2005 v SIT in izračun indeksa s stalno osnovo z baznim letom 2002

II. BILANCA ODHODKOV	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005	103/02	104/02	105/02
01 JAVNA UPRAVA	299.339.654,88	399.360.523,00	408.233.922,00	431.073.686,00	127,5	126,3	130,3
02 OBRAMBA	3.648.359,00	2.200.029,00	3.763.881,00	4.396.455,00	57,6	95,5	109,1
03 JAVNI RED IN VARNOST	28.844.073,00	33.249.517,00	36.210.000,00	36.037.580,00	110,2	116,2	113,1
04 GOSPODARSKE DEJAVNOSTI	523.191.920,00	643.529.716,00	849.413.477,00	1.145.350.391,00	117,6	150,3	198,1
05 VARSTVO OKOLJA	294.900.000,00	563.949.240,00	424.030.000,00	408.482.000,00	182,8	133,1	125,4
06 STANOVANJSKA DEJAVNOST IN PROSTORSKI RAZVOJ	385.729.159,26	386.498.500,00	390.813.112,00	392.127.121,00	95,8	93,8	92,0
07 ZDRAVSTVO	17.474.000,00	3.200.000,00	51.251.000,00	65.916.200,00	17,5	271,6	341,4
08 REKREACIJA, KULTURA IN DEJAVNOST NEPROFITNIH ORGANIZACIJ, ZDRUŽENJ, DRUŠTEV IN DRUGIH INSTITUCIJ	220.455.112,00	298.080.825,00	356.893.411,00	320.413.838,00	129,3	149,9	131,5
09 IZOBRAŽEVANJE	480.174.392,00	583.993.299,00	585.162.478,00	605.411.000,00	116,3	112,8	114,1
10 SOCIALNA VARNOST	68.498.230,00	77.060.484,00	107.879.302,00	114.828.690,00	107,6	145,8	151,7
SKUPAJ ODHODKI	2.322.254.900,14	2.991.122.133,00	3.213.650.583,00	3.524.036.961,00	123,1	128,1	137,3

Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2002 do 2005.

Priloga 6: Prikaz odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po funkcionalni klasifikaciji od leta 2002 do 2005 v SIT in izračun strukturnega deleža

II. BILANCA ODHODKOV	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005	delež 02	delež 03	delež 04	delež 05
01 JAVNA UPRAVA	299.339.654,88	399.360.523,00	408.233.922,00	431.073.686,00	12,9	13,4	12,7	12,2
02 OBRAMBA	3.648.359,00	2.200.029,00	3.763.881,00	4.396.455,00	0,2	0,1	0,1	0,1
03 JAVNI RED IN VARNOST	28.844.073,00	33.249.517,00	36.210.000,00	36.037.580,00	1,2	1,1	1,1	1,0
04 GOSPODARSKE DEJAVNOSTI	523.191.920,00	643.529.716,00	849.413.477,00	1.145.350.391,00	22,5	21,5	26,4	32,5
05 VARSTVO OKOLJA	294.900.000,00	563.949.240,00	424.030.000,00	408.482.000,00	12,7	18,9	13,2	11,6
06 STANOVANJSKA DEJAVNOST IN PROSTORSKI RAZVOJ	385.729.159,26	386.498.500,00	390.813.112,00	392.127.121,00	16,6	12,9	12,2	11,1
07 ZDRAVSTVO	17.474.000,00	3.200.000,00	51.251.000,00	65.916.200,00	0,8	0,1	1,6	1,9
08 REKREACIJA, KULTURA IN DEJAVNOST NEPROFITNIH ORGANIZACIJ, ZDRUŽENJ, DRUŠTEV IN DRUGIH INSTITUCIJ	220.455.112,00	298.080.825,00	356.893.411,00	320.413.838,00	9,5	10,0	11,1	9,1
09 IZOBRAŽEVANJE	480.174.392,00	583.993.299,00	585.162.478,00	605.411.000,00	20,7	19,5	18,2	17,2
10 SOCIALNA VARNOST	68.498.230,00	77.060.484,00	107.879.302,00	114.828.690,00	2,9	2,6	3,4	3,3
SKUPAJ ODHODKI	2.322.254.900,14	2.991.122.133,00	3.213.650.583,00	3.524.036.961,00	100,0	100,0	100,0	100,0

Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2002 do 2005.

Priloga 7: Prikaz investicij Mestne občine Slovenj Gradec po posameznih področjih od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun strukturnega deleža v %

INVESTICIJE PO POSAMEZNIH PODROČJIH	plan 2001	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005	d elež 01	d elež 02	d elež 03	d elež 04	d elež 05
šolstvo in otroško varstvo	59.801.000,00	53.276.923,00	87.468.406,00	82.200.000,00	85.000.000,00	6,3	5,5	6,8	5,1	4,7
šport	9.298.116,00	17.044.338,00	80.760.000,00	121.334.000,00	51.000.000,00	1,0	1,7	6,3	7,6	2,8
kultura	4.845.110,00	6.485.000,00	6.321.243,00	7.148.856,00		0,5	0,7	0,5	0,4	1,2
z dravstveno in socialno varstvo			2.000.000,00	50.000.000,00	65.000.000,00	0,0	0,0	0,2	3,1	4,1
čistilna naprava	114.700.000,00	139.500.000,00	474.000.000,00	353.000.000,00	301.252.000,00	12,2	14,3	36,7	22,1	16,5
odlagališče	102.000.000,00	138.500.000,00	68.599.240,00	50.000.000,00	50.000.000,00	10,8	14,2	5,3	3,1	2,7
stanovarijsko poslovni fond	230.623.000,00	168.342.205,34	161.518.000,00	133.327.252,00	182.022.530,00	24,5	17,2	12,5	8,3	9,9
ceste, poti	107.500.000,00	200.500.000,00	204.748.000,00	357.400.000,00	307.750.000,00	11,4	20,5	15,9	22,4	16,9
vodovodi	97.000.000,00	91.256.000,00	106.200.000,00	134.950.000,00	50.885.000,00	10,3	9,3	8,2	8,4	2,8
toplovod, kanalizacija, plinovod pokopališča	34.000.000,00	26.000.000,00	14.700.000,00	60.400.000,00	50.000.000,00	3,6	2,7	1,1	3,8	2,7
investicije na področju gospodarjenja z občinskimi premoženjem	181.436.966,00	129.307.308,72	78.694.816,00	235.826.932,00	611.310.649,00	18,8	13,2	6,1	14,7	34,7
civilna zaščita, gasilska javna služba	5.700.000,00	7.048.359,00	4.799.546,00	14.093.881,00	13.926.455,00	0,6	0,7	0,4	0,9	0,9
SKUPAJ INVESTICIJE	946.904.192,00	977.260.134,06	1.289.809.251,00	1.599.680.921,00	1.768.146.634,00	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Priloga 8: Prikaz računa finančnih terjatev in naložb Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do leta 2005 v SIT

B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	plan 2001	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005
IV. PREJETA VRAČILA DANIHPOSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	6.280.000,00	12.537.077,72	7.685.621,70	7.685.621,70	3.000.000,00
prejeta vračila danih posojil	6.280.000,00	12.537.077,72	7.685.621,70	7.685.621,70	3.000.000,00
prodaja kapitalskih deležev					
V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV		12.537.077,72	7.685.621,70	7.685.621,70	3.000.000,00
dana posojila		12.537.077,72	7.685.621,70	7.685.621,70	3.000.000,00
povečanje kapital skih deležev					
VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV	6.280.000,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Priloga 9: Prikaz računa financiranja Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do leta 2005 v SIT

C. RAČUN FINANCIRANJA	plan 2001	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005
VIII. ZADOLŽEVANJE	140.987.297,71	27.034.245,00	79.198.796,00	96.486.258,00	99.795.308,00
DOMAČE ZADOLŽEVANJE	140.987.297,71	27.034.245,00	79.198.796,00	96.486.258,00	99.795.308,00
najeti krediti pri poslovnih bankah	140.987.297,71	27.034.245,00	79.198.796,00	96.486.258,00	99.795.308,00
IX. ODPLAČILO DOLGA	78.422.497,71	67.672.589,33	4.086.700,00	4.295.320,00	4.413.429,00
ODPLAČILO DOMAČEGA DOLGA	78.422.497,71	67.672.589,33	4.086.700,00	4.295.320,00	4.413.429,00
odplačila kreditov poslovnim bankam	1.451.700,00	1.451.700,00	1.451.700,00	1.640.693,00	1.640.693,00
odplačilo kreditov drugim domačim kreditorejalcem	76.970.797,71	66.220.889,33	2.635.000,00	2.654.627,00	2.772.736,00
X. NETO ZADOLŽEVANJE	62.564.800,00	-40.683.344,33	75.112.096,00	92.190.938,00	95.381.879,00
XI. POVEČANJE -ZMANJŠANJE SREDSTEV NA RAČUNIH	0,00	0,00	-6.000.000,00	0,00	0,00

Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Priloga 10: Prikaz prihodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun verižnih indeksov po posameznih letih

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV

I. BILANCA PRIHODKOV	plan 2001	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005	V02	V03	V04	V05
1. DAVČNI PRIHODKI	99.541.756,00	1.154.737.958,00	1.410.763.609,00	1.497.909.000,00	1.560.775.578,00	108,2	116,8	102,9	101,9
davki na dohodek in dobiček	758.476.493,00	900.530.000,00	935.316.000,00	982.667.000,00	1.017.040.228,00	110,8	99,3	101,8	101,2
davki na premoženje	195.074.763,00	224.783.200,00	230.182.679,00	232.495.000,00	297.945.000,00	107,5	97,9	97,9	125,3
domači davki	41.990.500,00	29.424.758,00	245.264.930,00	282.747.000,00	245.790.350,00	65,4	796,9	111,7	85,0
2. NE DAVČNI PRIHODKI	526.758.643,00	557.776.706,47	507.123.548,60	542.425.650,00	665.523.010,00	98,8	86,9	103,6	119,9
udeležba na dobičku	398.254.143,00	386.578.609,47	298.266.025,00	315.717.000,00	404.318.270,00	90,5	73,8	102,6	125,2
takse in pristojbine	7.350.000,00	11.926.000,00	12.844.000,00	10.430.000,00	12.076.000,00	151,4	103,0	78,7	113,2
denarne kazni	94.500,00	6.426.097,00	52.000,00	104.000,00	8.551.000,00	6.343,4	0,8	193,8	8.037,3
prihodki od prodaje	2.310.000,00	2.460.000,00	1.433.550,00	1.500.000,00	5.327.000,00	99,3	55,7	101,4	347,1
drugi nedavčni prihodki	118.750.000,00	150.386.000,00	194.527.973,60	214.674.650,00	235.250.740,00	118,1	123,7	106,9	107,1
3. KAPITALSKI PRIHODKI	86.609.000,00	52.441.580,00	51.236.580,00	117.534.000,00	268.344.494,00	56,5	93,4	222,3	223,2
prihodki od prod. osn. sredstev	51.609.000,00	48.145.000,00	46.940.000,00	40.534.000,00	60.744.494,00	87,0	93,2	83,7	146,5
prih. od prod. zemlj. in nemat. prem.	35.000.000,00	4.296.580,00	4.296.580,00	77.000.000,00	207.600.000,00	11,5	95,6	1.736,6	263,5
4. PREJETE DONACIJE	20.000.000,00	20.000.000,00	255.000.000,00	280.700.000,00	187.167.000,00	93,3	1.218,9	106,7	65,2
5. TRANSFERNI PRIHODKI	39.4912.092,00	577.937.000,00	685.886.299,00	682.890.995,00	746.845.000,00	136,5	113,5	96,5	106,9
SKUPAJ PRIHODKI	2.023.821.491,00	2.362.893.244,47	2.910.010.036,60	3.121.459.645,00	3.428.655.082,00	108,9	117,7	103,9	107,4

Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Priloga 11: Prikaz odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po ekonomski klasifikaciji od leta 2001 do 2005 v SIT in izračun verižnih indeksov po posameznih letih

II. BILANCA ODHODKOV	plan 2001	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005	V 01	V 02	V 03	V 04
1. TEKOČI ODHODKI	571.870.277,00	663.287.874,80	737.636.802,40	769.272.143,00	770.521.219,00	115,99	111,21	104,29	100,16
plače in drugi izdatki zaposlenim	136.639.476,00	149.794.304,00	187.320.607,00	182.266.114,00	188.038.570,00	109,63	125,05	97,30	103,18
prispevki delodajalcev za soc. varnost	18.922.722,00	21.710.717,00	26.724.205,00	24.864.331,00	31.225.963,00	114,73	123,09	93,04	125,59
izdatki za blago in storitve	395.832.779,00	470.398.106,92	512.641.690,40	543.822.741,00	539.425.638,00	118,84	108,98	106,08	99,19
plačila domačih obresti	10.475.300,00	10.618.040,88	10.750.300,00	10.318.957,00	10.311.048,00	101,36	101,25	95,99	99,92
sredstva izločena v rezerve	10.000.000,00	10.766.706,00	200.000,00	8.000.000,00	1.500.000,00	107,67	1,86	4.000,00	18,75
2. TEKOČI TRANSFERI	595.325.337,00	667.060.740,00	769.218.792,00	820.259.049,00	855.846.273,00	112,05	115,31	106,64	104,34
subvencije	196.566.536,00	241.605.761,00	281.310.620,00	281.352.658,00	10.332.764,00	122,91	116,43	100,01	3,67
transf. posameznin gospodinjstvom	119.896.583,00	117.019.081,75	136.918.123,00	153.001.164,00	43.778.472,00	97,60	117,00	111,75	286,13
transf. neprof. organiz. in ustanov.	78.526.264,00	99.526.715,00	112.197.018,00	114.529.126,00	113.638.703,00	126,74	112,73	102,08	99,22
drugi tekoči transferi	200.335.954,00	208.909.182,25	238.681.205,00	271.259.466,00	294.093.334,00	104,28	114,25	113,65	108,42
tekoči transfer v tujino	0,00	0,00	111.826,00	116.635,00	0,00	0,00	0,00	104,30	0,00
3. INVESTICIJSKI ODHODKI	991.645.677,00	988.170.285,34	1.484.166.538,20	1.622.419.391,00	1.897.669.469,00	99,65	150,19	109,32	116,97
4. INVESTICIJSKI TRANSFERI	4.680.000,00	3.736.000,00	100.000,00	1.700.000,00	0,00	79,83	2,68	1.700,00	0,00
SKUPAJ ODHODKI	2.163.521.291,00	2.322.254.900,14	2.991.122.132,60	3.213.650.583,00	3.524.036.961,00	107,34	128,80	107,44	109,66

Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Priloga 12: Prikaz odhodkov Mestne občine Slovenj Gradec po funkcionalni klasifikaciji od leta 2002 do 2005 v SIT in izračun verižnih indeksov po posameznih letih

II. BILANCA ODHODKOV	plan 2002	plan 2003	plan 2004	plan 2005	V02	V03	V04
01 JAVNA UPRAVA	299.339.654,88	399.360.523,00	408.233.922,00	431.073.686,00	127,5	99,1	103,2
02 OBRAMBA	3.648.359,00	2.200.029,00	3.763.881,00	4.396.455,00	57,6	165,8	114,2
03 JAVNI RED IN VARNOST	28.844.073,00	33.249.517,00	36.210.000,00	36.037.580,00	110,2	105,5	97,3
04 GOSPODARSKE DEJAVNOSTI	523.191.920,00	643.529.716,00	849.413.477,00	1.145.350.391,00	117,6	127,9	131,8
05 VARSTVO OKOLJA	294.900.000,00	563.949.240,00	424.030.000,00	408.482.000,00	182,8	72,9	94,2
06 STANOVANJSKA DEJAVNOST IN PROSTORSKI RAZVOJ	385.729.159,26	386.498.500,00	390.813.112,00	392.127.121,00	95,8	98,0	98,1
07 ZDRAVSTVO	17.474.000,00	3.200.000,00	51.251.000,00	65.916.200,00	17,5	1.551,9	125,7
08 REKREACIJA, KULTURA IN DEJAVNOST NEPROFITNIH ORGANIZACIJ, ZDRUŽENJ, DRUŠTEV IN DRUGIH INSTITUCIJ	220.455.112,00	298.080.825,00	356.893.411,00	320.413.838,00	129,3	116,0	87,8
09 IZOBRAŽEVANJE	480.174.392,00	583.993.299,00	585.162.478,00	605.411.000,00	116,3	97,1	101,1
10 SOCIALNA VARNOST	68.498.230,00	77.060.484,00	107.879.302,00	114.828.690,00	107,6	135,7	104,0
SKUPAJ ODHODKI	2.322.254.900,14	2.991.122.133,00	3.213.650.583,00	3.524.036.961,00	123,1	104,1	107,2

Vir: Proračun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2002 do 2005.

Priloga 13: Prikaz realiziranih investicij Mestne občine Slovenj Gradec v letih od 2001 do 2005 v SIT in izračun strukturnih deležev v %

INVESTICIJE PO POSAMEZNIH PODROČJIH	realizacija 2001	realizacija 2002	realizacija 2003	realizacija 2004	realizacija 2005	dlež 01	dlež 02	dlež 03	dlež 04	dlež 05
šolstvo in otroško varstvo	155.918.883,00	51.136.824,00	29.653.434,00	141.348.900,00	129.475.457,00	17,3	7,2	2,5	10,5	6,5
šport	6.005.129,00	1.752.844,00	6.796.800,00	2.449.930,00	53.970.569,00	0,7	0,2	0,6	0,2	2,7
kultura	3.771.579,43		4.824.728,00	216.600,00	4.326.668,00	0,4	0,0	0,4	0,0	0,2
zdravstveno in socialno varstvo	2.242.700,00	8.629.289,00	2.928.100,00	12.924.506,00	116.073.072,00	0,2	1,2	0,2	1,0	5,8
čistilna naprava	124.624.376,00	168.364.138,00	390.857.349,00	458.376.436,00	289.946.011,00	13,9	23,7	33,2	34,1	14,5
odlagališče	25.019.567,00	32.600.000,00	143.896.000,00	73.457.609,00	50.889.941,00	2,8	4,6	12,2	5,5	2,5
stanovarsko poslovni fond	217.923.637,00	88.377.760,00	58.941.885,00	136.009.549,00	260.801.294,00	24,2	12,4	5,0	10,1	13,0
ceste, poti	96.450.544,00	160.781.982,00	213.171.828,00	156.199.324,00	220.488.475,00	10,7	22,6	18,1	11,6	11,0
vodovodi	80.924.195,00	40.800.000,00	89.801.023,00	106.481.685,00	96.573.708,00	9,0	5,7	7,6	7,9	4,8
toplovod, kanalizacija, plinovod pokopališča	32.025.655,00	18.390.000,00	27.072.543,00	51.053.812,00	43.972.069,00	3,6	2,6	2,3	3,8	2,2
investicije na področju gospodarjenja z občinskimi premoženjem	127.784.477,48	135.002.179,00	208.321.707,00	204.524.233,00	731.596.352,00	14,2	19,0	17,7	15,2	36,5
civilna zaščita, gasilska javna služba	26.296.590,00	5.507.975,00	238.792,00	310.634,00	4.089.168,00	2,9	0,8	0,0	0,0	0,2
SKUPAJ INVESTICIJE	898.987.332,91	711.342.991,00	1.176.504.189,00	1.343.042.584,00	2.002.202.784,00	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Vir: Zaključni račun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Priloga 14: Prikaz deležev investicij v proračunu in zaključnem računu Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005

DELEŽ INVESTICIJ V PRORAČUNU	2001	2002	2003	2004	2005
realizirane investicije	898.987.332,91	711.342.991,00	1.176.504.189,00	1.343.044.588,00	2.002.202.784,00
zaključni račun	2.120.962.780,32	2.207.906.008,26	2.791.323.062,74	3.254.868.656,49	3.764.491.361,91
delež realiziranih investicij v proračunu	42,38	32,22	42,15	41,26	53,19
planirane investicije	912.960.716,00	991.600.000,00	1.358.451.247,00	1.538.212.011,00	1.820.793.645,00
proračun	2.163.521.291,00	2.322.254.900,14	2.991.122.132,60	3.213.650.583,00	3.524.036.961,00
delež planiranih investicij v proračunu	42,20	42,70	45,42	47,86	51,67
realiziran investicijski del	952.845.522,00	838.444.296,00	1.277.911.996,00	1.550.462.258,66	2.094.421.685,00
zaključni račun	2.120.962.780,32	2.207.906.008,26	2.791.323.062,74	3.254.868.656,49	3.764.491.361,91
delež realiziranega investicijskega dela v proračunu	44,93	37,97	45,78	47,64	55,64
planiran investicijski del	996.325.677,00	991.906.285,34	1.484.266.538,20	1.624.119.391,00	1.897.669.469,00
proračun	2.163.521.291,00	2.322.254.900,14	2.991.122.132,60	3.213.650.583,00	3.524.036.961,00
delež planiranega investicijskega dela v proračunu	46,05	42,71	49,62	50,54	53,85

Vir: Proračun in Zaključni račun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.

Priloga 15: Prikaz realiziranih deležev posameznih investicij Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005

INVESTICIJE PO POSAMEZNIH PODROČJIH	realizacija 2001	realizacija 2002	realizacija 2003	realizacija 2004	realizacija 2005
šolstvo in otroško varstvo	260,7	96,0	33,9	189,2	152,3
šport	64,6	10,3	8,4	2,2	105,8
kultura	77,8	0,0	76,3	3,3	0,0
zdravstveno in socialno varstvo	0,0	0,0	146,4	28,4	178,6
čistilna naprava	108,7	120,7	82,5	142,8	96,2
odlagališče	24,5	23,5	209,8	161,6	101,8
stanovanjsko poslovni fond	94,5	52,5	36,5	112,2	143,3
ceste, poti	89,7	80,2	104,1	48,1	71,6
vodovodi	83,4	44,7	84,6	86,8	189,8
toplovod, kanalizacija, plinovod pokopališča	94,2	70,7	184,2	93,0	87,9
investicije na področju gospodarjenja z občinskim premoženjem	70,4	104,4	264,7	3,9	119,7
civilna zaščita, gasilska javna služba	461,3	78,1	5,0	2,4	29,4
SKUPAJ INVESTICIJE	82,8	72,8	91,2	78,9	113,2

Vir: Proračun in Zaključni račun Mestne občine Slovenj Gradec od leta 2001 do 2005.